

Finnish
Church And Its Condition, The
56-0805

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Seurakunta ja sen tila

Jeffersonville, IN, USA

5.8.1956

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

*Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa,
Lähteellä on tilaa sinulle.*

Jokainen nyt!

*Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa,
Lähteellä on tilaa sinulle;
Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa,
Lähteellä on tilaa sinulle.
Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa!*

[Tyhjä kohta nauhassa.]

¹⁹⁰ ..uskosta. Tiedätkö veli, kun toissapäivänä vaimosi soitti, jotta puolestasi rukoiltaisiin? Menin suoraan huoneeseen, ja Pyhä Henki sanoi minulle: “Älä pelkää.” Aamen. Eikö Hän olekin todellinen? Ihmeellistä! Ylistys Herralle! Minusta tuntuu kuin haluaisin huutaa voittoa! Hyvä on. Ja Hänen Verensä pesee valkeammaksi. Sitä Hän sanoi. Jeesus pelastaa!

¹⁹¹ Hyvä on, nyt veli Neville. Ja veli Slaughterilla on sana sanottavana. [Veli Slaughter puhuu.] Ylistys Herralle! [Veli Neville sanoo: “Uskon, että jokainen on vastaanottanut tänä aamuna.”] Kunnia! Halleluja! Halleluja! [Veli Neville puhuu ja sitten hän sanoo: “Muistakaa iltakokousta, meillä on jalkainpesu ja ehtoollispalvelu.” Hän kysyy veli Branhamilta: “Luuletko olevasi täällä?”] Tulen luultavasti myös olemaan täällä. Kyllä, niin pitkälle kuin tiedän, tulen olemaan täällä, ellei minua ole kutsuttu ulos jonnekin.

Seurakunta ja sen tila

¹ ...erään lapsen hyvin harvinainen tauti, ja meitä on erikoisesti pyydetty muistamaan sitä rukouksessa tänä aamuna, joten me varmasti kaikki haluamme tehdä sen. Lääkärit eivät edes tiedä mikä se on. He antoivat sille jonkinlaisen nimen, mutta uskon, että he vain keksivät sille nimen, kun eivät tienneet mitä se oli. Mutta Kristus tietää mitä se on. Voin sanoa teille mikä se on: se on perkele, kyllä, perkele. On heidän asiansa minkä nimen he tahtovat antaa sille, mutta se on se, mikä hän on, hän on paha henki. Laulakaamme nyt kaikki yhdessä kertaalleen *Usko se vaan*, jokainen nyt.

*Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan;
Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan.*

² Herra tulee parantamaan sinut, sisar. Rukoilkaamme tämän tytön puolesta nyt kun kumarramme päämme.

³ Taivaallinen Isämme, näyttää kuin en yksinkertaisesti voisi saada sitä pois mielestäni. Tuo pieni tyttö siellä kuolemassa, hän on jonkun rakas lapsi. Hän on Sinun luomuksesi, ja Saatana on ryöstämässä häneltä hänen nuoren elämänsä. Minä rukoilen Kristuksen Nimessä, että Sinä pysäyttäisit kuoleman käden, ajaisit pois tuon vihollisen. Sinä Herra, joka voit tehdä Punaisen Meren seinäksi kummallekin puolelle ja antaa Israelin lapsille, Sinun perintöosallesi, turvallisen matkan meren ylitse ja luvattuun maahan. Jumala, me rukoilemme tänään, että Sinä työntäisit syrjään jokaisen esteen ja annat tämän lapsen elää. Se on annettu meille pyydetäväksi, ja Sinuun uskovana ihmisryhmänä me pyydämme Jeesuksen Nimessä tuon lapsen parantumista. Aamen.

⁴ Tänään tulen jälleen luoksenne kiitollisella sydämellä Herran Jeesuksen Nimessä. Tulin kotiin vähän aikaisemmin Louisianasta. Ajattelin, että ehtisin tänne ehkä ennen sunnuntaita ja voisin pitää pyhäkoulun. Ja sitten ilma oli niin hirvittävän kuuma siellä, että me... Tämä on viileätä tänä aamuna Louisianaan verrattuna. Te ette koskaan istuisi tämän kaltaisessa rakennuksessa vain viuhka kädessänne, Louisianassa, sen täytyisi olla ilmastoitu, tai te pyörtyisitte.

⁵ Ja niinpä tuli levätäkseni päivän tai pari, ennen kuin kohta taas lähden pohjoiseen Saskatchewaniin, ensi viikolla, ja se on siellä Prince Albertissa. Se on niin pitkälle kuin teitä on rakennettu, toiselta puolelta. Siellä ei ole minkäänlaisia teitä, ei mitään muuta kuin intiaaneja ja eskimoja, siellä takana sisäosissa, minne me menemme tällä kerralla. Niinpä meillä tulee olemaan monia ihmisiä tässä kokouksessa kaikkialta ympäri Kanadaa. Jotkut heistä tulevat aina Länsirannikolta asti, he sanovat, yli maan. Ja minä todella haluan teidän rukouksianne, että Jumala kohtaisi meitä ja antaisi meille, ylenpalttisen runsaasti, suuren kokouksen Hänen kirkkaudekseen. Siitä on noin neljä tai viisi vuotta, kun olin Kanadassa. Ja minulla on siellä joitakin todella uskollisia ystäviä, jotka ovat erittäin hienoja ihmisiä.

⁶ Ja he ovat hyvin uskollisia kirkossakävijöitä. Ei väliä sillä kuinka kylmää on, he kietovat ympärilleen huovan ja istuvat rekeen ja ajavat hevosella kolmekymmentä mailia, päästäkseen kirkkoon. He kävelevät lumikinosten ja kaiken muun lävitse, nuoret ja vanhat. He kaikki kokoontuvat ryhmäksi. Yksi perhe tulee yhteen ja he alkavat kävellä ja menevät kirkkoon. Se on uhri, jonka he antavat, joka saa heidät saamaan niin paljon irti kokouksesta. Kun ei ole mitään uhria, ei kokoukskaan ole paljon mitään. Teidän täytyy todella tehdä jotakin, mikä koskee teihin todella pahasti, teidän on pantava syrjään joitakin asioita ja lopetettava työnne ja tehtävä sitä ja tätä päästäksenne lähtemään kirkkoon. Teidän on osoitettava Jumalalle, että te rakastatte Häntä, ja että te olette valmiit uhraamaan mennäksenne kokoukseen, ja silloin te tulette saamaan siitä jotakin irti.

⁷ Aivan kuin minun lapseni, Billy Paul, ajattelin että... Minä en saanut mitään, kun olin lapsi. Äidillä oli tapana hankkia yksi pussi karamelleja ja sitten hän mittasi siitä kaksi tai kolme palasta kullekin. Ehkä jouluna saatoimme saada pienen tinatorven, tai pienen nallipyssyn, tai jotakin. Ja näin toisilla lapsilla rekiä ja polkupyöriä ja sen kaltaisia, hyviä vaatteita ja lämpimiä puseroita. Ja minä, se sai minusta tuntumaan niin pahalta, että minä sanoin: "Jos minulla koskaan tulee olemaan omia lapsia, tulen tekemään kaiken minkä voin heidän puolestaan." Olisin halunnut nähdä, vaikka nälkää, saadakseni jotakin lapsilleni. Ja kun asuin... Kun Billy oli vain pieni poika, hankin hänelle pienen kolmipyöräisen, ja kaikenlaista. Ja Meda olisi yrittänyt kaikkensa, uhrannut jopa omista vaatteistaan, saadakseen hänelle jotakin. Mutta tiedätkö, mitä me aloimme nähdä?

Minä tulen kuulemaan Taivaasta." Ja minä tiedän, että Sinä teet sen tänä aamuna, Jumala.

¹⁸⁷ Ja minä rukoilen anteeksiantoa niille, jotka jäivät istumaan paikalleen, joiden olisi pitänyt tulla. Jumala, puhu heille ja älköön heillä enää maan päällä olko mitään rauhaa, ennen kuin he ovat tehneet tuon ratkaisun, Herra, tulleet ja oikaisseet asiansa Sinun kanssasi. Suo se, Herra. Siunaa jokaista nyt. Pysyköön Sinun hyvyytesi ja laupeutesi jokaisen sielun kanssa, joka on polvillaan ja katuvaan tässä kirkossa tänä aamuna.

¹⁸⁸ Isä Jumala, minä tein tämän Sinun käskystäsi. Olen kutsunut näitä ihmisiä; he ovat seisseet. Sinä sanoit: "Joka todistaa Minut ihmisten edessä, hänet Minä tulen todistamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä." Monet näistä täällä ovat olleet kristittyjä vuosikausia, mutta he seisovat tänä aamuna todistaakseen synneistään, että he ovat tehneet väärin. Heistä oli tullut vähemmän rakastettavia. Pyhä Henki oli jättänyt heidät. Ja monasti he eivät voi tuntea tuota hellää, suloista ja nöyrää tunnetta, joka heidän tulisi tuntea. Monet heistä ovat syntisiä, jotka ovat tulleet ensimmäistä kertaa. Mutta Isä, he haluavat tuon ihanan tunteen, tuon rauhan, joka ylittää kaiken ymmärryksen. Anna se heille tänä päivänä, Herra Jumala, ja voikoot he kaikki yhdessä olla suloisia ja täynnä Sinun Henkeäsi, kun he lähtevät tästä paikasta tänään, mennäksenne eri koteihinsa ja elääksenne erilaista elämää ja ollakseen erilaisia ihmisiä. Me pyydämme tätä Kristuksen Nimessä.

*Tilaa, tilaa, siellä on tilaa
Lähteellä on tilaa sinulle
Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa
Lähteellä on tilaa sinulle.
Oi (Kaikki!) Tilaa, tilaa, kyllä siellä on tilaa
Lähteellä on tilaa sinulle.
Oi, tilaa, tilaa, kyllä siellä on tilaa
Lähteellä on tilaa sinulle.*

¹⁸⁹ Hyvä on, te, jotka olette alttarilla, nouskaa ylös ja katsokaa Herraan Jumalaan, kääntykää ympäri ja puristakaa käsiä jokaisen ympärillänne olevan kanssa. Oi, me tulemme nyt kaikki laulamaan, sillä aikaa kun seisomme hetken ennen parantamiskokousta.

*Tilaa, tilaa, kyllä, siellä on tilaa,
Lähteellä on tilaa sinulle.*

kutsu, siellä on heitä monia.” Tämä on se päivä, tämä on tuo hetki. Siellä takana on vielä viisi tai kuusi lisää, joiden todella pitäisi tulla nyt. Muista veli, sisar, minä katson suoraan sinua, minä näen nuo tummat varjot riippumassa yllänne. Parasta on tulla juuri nyt.

¹⁸³ Olla kuin Jeesus! Ettekö te halua olla Hänen kaltaisensa, lempeä, hiljainen, sävyisä, nöyrä? Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua, isä pienen lapsen kanssa. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, syntinen ystävä. Oikein. Tule vain tänne, sisar, tule pois sieltä ja etsi itsellesi paikka täältä. Jumala siunatkoon sinua.

¹⁸⁴ Kallis sisar, sinulla on paljon mistä olla kiitollinen. Makasit vuoteeseen sidottuna, kuolemassa, ja tässä sinä kävelet alttarille. Jumala siunatkoon hellää sydäntäsi.

¹⁸⁵ Pyhä Henki puhuu nyt uudestaan. Katukaa, vain huutakaa Jumalan puoleen, rukoilkaa oma rukouksenne. Te olette se, joka on tehnyt syntiä ja nyt se olette te, joka rukoilee. Sanokaa Jumalalle, että olette pahoillanne siitä, mitä olette tehneet. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, joka verellänne on. Sanokaa vain: “Jumala, anna minulle anteeksi, en tarkoittanut olla sillä tavalla. Minä haluan olla sävyisä. Minä en tule enää koskaan vastustamaan ja riitelemään.

¹⁸⁶ Oi, Jumala, kuinka minä rakastankaan sitä! Taivaallinen Isä, jokaisen katuvan puolesta, joka nyt on alttarilla, kumartuneena polvilleen, rukoillen! Oi Jumala, äitejä, isiä, lapsia, isiä, äitejä ja mitä vielä, naapureita, seurakunnan jäseniä, diakoneita, luotettuja, oi Jumala, tässä vanhanaikaisessa muokkaamisen ajassa, istuen tässä kuumassa huoneessa tänä aamuna, Pyhän Hengen tullessa alas, puhuen rauhaa. Oi Jumala, haluan seistä tuona päivänä ja kuulla Sinun sanovan, hellästi: “Kyllä, sinä tulit alttarille ja seisoit puolestani, nyt Minä tulen seisomaan sinun puolestasi.” Haluan Sinun panevan tuon rauhan jokaiseen sydämeen, joka on täällä tänään, Jumala. Hiljaisesti ja lempeästi, haluan Sinun tekävän sen. Haluan Sinun liikkuvan siellä sen kaltaisen tunteen kanssa, että se ei enää koskaan tule jättämään heitä, tästä päivästä eteenpäin. Voikoot kodit olla uusia. Voikoot ihmiset olla uusia henkilöitä. Voikoon jokainen tulla uudeksi tänään, koska nämä ihmiset ovat nöyryyttäneet itsensä. Sinä sanoit: “Jos ne ihmiset, joita kutsutaan Minun Nimelläni, nöyryyttävät itsensä ja rukoilevat, silloin

Ostin hänelle pienen kolmipyöräisen ja pienen jousen ja nuolia ja kaikkea. Ja voin löytää hänet lusikan tai kepin kanssa kaivelemassa jossakin takapihalla. Näettekö? Minä sanoin: “Seuraavat eivät tule olemaan sillä tavalla.” Näettekö? Jos te vain annatte jollekin mitä tahansa suoraan hänen käteensä, ei hän halua sitä. Se on jotakin, minkä puolesta teidän täytyy uhrata jotakin!

⁸ Ja sillä tavalla pelastuminen on. Se on täydellinen uhri. Se on, veli Roy. Se on uhri, joka teidän on annettava joka päivä, päästäksenne lähemmäksi Jumalaa ja tehdäkseen jotakin. Ja tiedän, että on uhri teille jokaiselle, istua tässä kuumassa rakennuksessa tänä aamuna. Ja istuessamme täällä, pitäkäämme mielemme tuossa kaikkein suurimmassa Uhrissa, mitä ihmiskunnalle koskaan on annettu. Se oli Jeesus Kristus, kun Hänen tehtäväkseen oli annettu tulla tänne maan päälle kuolemaan meidän sijastamme. Ei vain sitä, vaan Hänen sielunsa laskeutui helvettiin ja oli siellä kolme päivää ja yötä, ja kolmantena päivänä Hän nousi ylös ja astui ylös korkeuteen ja on istumassa Jumalan oikealla kädellä Taivaassa, suorittaen esirukousta meidän tunnustuksenne pohjalta Hänen sovituksensa ja Hänen armoonsa, joka on varattuna meitä varten.

⁹ Nyt siellä Kanadassa minne olemme menossa, on monia ihmisiä, jotka ovat todella, todella köyhiä, joiden on myytävä yksi lehmistään, kaksi tai kolme lampaistaan, tai jotakin, päästäkseen tulemaan kokoukseen. Joku vanha eskimo luultavasti tuo mukanaan joitakin turkiksia ja myy ne, tullakseen kokoukseen, vaikka hän todellisuudessa olisi tarvinnut ne perhettään varten. Intiaanikauppiaan on tehtävä samoin. No niin, vähin, mitä me voimme tehdä, on rukoilla noiden ihmisten puolesta, eikö niin? Ja me rukoilemme, että Jumala tulisi antamaan heille jotakin suurta.

¹⁰ No niin, on kuuma, enkä halua pitää teitä pitkään. Ja haluan tänä aamuna kiinnittää mielemme aiheeseen, Seurakunta Ja Sen Tila, juuri ennen kuin rukoilemme sairaiden puolesta. Ja minusta tuntuu, että muutamia päiviä sitten tuo Sanoma seurakunnalle annettiin minulle Shreveportissa, Louisianassa, se koskee seurakunnan tilaa. Ja me tulemme olemaan kasvotusten Jumalan kanssa tänä aamuna, ja rukoilemme ja pyydämme, että Jumala auttaisi meitä. En tarkoita ottaa samaa lähestymistä, vaan pyytää Jumalaa auttamaan meitä tässä

päivässä, jossa me elämme. Ja juuri ennen kuin... Tämä on hieno vanha Raamattu, mutta siellä sisällä on Iankaikkisen Elämän sisältö.

¹¹ Ja muistakaa, Sana on Jumala, Jumala ei ole enempää kuin Sanansa. Emmekä me ole enempää kuin meidän sanamme, ja jos me annamme... Tietenkin nyt, teidän ja minun kohdallani se on eri mielessä, koska me voimme sanoa, että teemme jonkun tietyn asian ja tarkoitamme sitä sydämessänne, mutta sitten olosuhteista riippuen me emme voikaan tehdä mitä sanoimme tekevämme. Mutta Jumala ei voi tehdä niin, koska Hän on ääretön ja Hän tietää kaiken, kaiken mitä koskaan oli ja tulee olemaan. Niinpä Hän ei voi sanoa sitä, ellei Hän tiedä voivansa seistä sen takana.

¹² Ja Abraham, ollessaan satavuotias, kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat. Sanon tämän nyt rohkaisuksi niille sairaille, joiden puolesta tullaan rukoilemaan. Abraham kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat, tietäen että Hän, joka oli antanut lupauksen, kykenisi pitämään sen, mitä oli luvannut. Kun Abraham oli seitsemänkymmenenviiden ja Saara kuudenkymmenenviiden, ja Jumala kertoi Abrahamille, että he tulisivat saamaan lapsen, oli se kerta kaikkiaan mahdotonta. Ja hän uskoi sen ja odotti tuota lasta, ja piti tuota lasta ikään kuin se jo olisi ollut siellä, kaksikymmentäviisi vuotta ennen kuin lapsi edes syntyi. Ja kun Abraham oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen, syntyi tuo lapsi, koska Abraham uskoi Jumalaa. Ja hän kutsui asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat.

¹³ Se on nyt sairaille ja vaivatuille, jotka tulevat rukoiltavaksi. Ei väliä sillä, mitkä vaikeutenne ovat, minkä kaltaisia tauteja teillä on, kuinka huonossa kunnossa olette, kun te vastaanotatte Kristuksen, Hänen Sanansa, silloin te voitte kutsua niitä asioita, jotka ovat, ikään kuin niitä ei olisikaan, jos ne ovat vastoin Jumalan Sanaa.

No niin, Jumala sanoi: "Uskon rukous on pelastava sairaan." Hyvä on, jos Jumala on sanonut sen, on se sillä selvä. Silloin pankamme mieleemme, toivomme ja toimintamme sen mukaisesti niin kuin se jo olisi tapahtunut. Se on jo saatettu päätökseen, kun me vain vastaanotamme sen.

¹⁴ Pelastuminen on samalla tavalla. Me uskomme sen, vastaanotamme sen, uskomme sen sydämissämme, menemme Jumalan eteen ja vastaanotamme Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanamme ja

Olla kuin Jeesus...

¹⁷⁷ Mitä Hän teki? Meni minne Isä johti. Jumala siunatkoon sinua, veli. Oikein, siirry suoraan tänne ja polvistu alas.

¹⁷⁸ Nyt on aika vanhanaikaiselle tunnustamiselle ja asioiden oikaisemiselle. Tulkaa. Tunnen yhä, että siellä on lisää. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Oikein. Pyhä Henki on aina oikeassa. Tulkaa. Oikein, lähtekää liikkeelle.

*Olla kuin Jeesus, olla kuin Jeesus,
Maan päällä...*

Oi, se on oikein. Sillä tavalla, vain täyttäkää käytävät, siirtykää pois paikaltanne ja rukoilkaa.

Koko elämän matkan maan päältä Kirkkauteen,

Vain katukaa, sanokaa Jumalalle, että olette pahoillanne, se on kaikki, mitä teidän täytyy tehdä.

...olla kuin Hän.

¹⁷⁹ Ettekö haluaisi nyt tulla. Oikein, vain reväiskää itsenne irti, tulkaa.

¹⁸⁰ Mitä te tulette tekemään? Kuka tulee seisomaan puolestanne, ehkä jo tänä yönä? Kuka on seisova puolestanne, kun kuolema hiipii sisälle? Ei väliä sillä, mitä olette tehneet, Pyhä Henki on täällä aivan lähellä teitä. Se on Hän, haluten teidän tulevan.

¹⁸¹ Vain katukaa, sanokaa: "Jumala, olen pahoillani. Minä en haluaisi tehdä sitä. Sinä et tule seisomaan puolestani, jos minä en seiso Sinun puolestasi nyt. Ja haluan Sinun seisovan puolestani ja minä seison Sinun puolestasi tästä päivästä eteenpäin. Tulen elämään niin kuin kristityn tulee elää. Tulen muuttamaan tapani. Tulen olemaan sävyisiä ja hiljainen. Minä annan kaikkien muiden puhua. Minä tulen vain elämään nöyryästi ja hiljaa Sinun edessäsi." Ei väliä sillä, kuinka kauan olette tunnustaneet olevanne kristitty, mihin seurakuntaan kuulutte, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Tulkaa suoraan nyt. Jumala siunatkoon teitä. Lähde suoraan liikkeelle, lapsi.

¹⁸² Jumala puhuu teille nyt. Jos uskotte minun olevan Hänen palvelijansa, Pyhä Henki puhui minulle tänä aamuna, sanoen: "Anna tuo

menisin? Oi Jumala! Minne olen menossa? Minne olen matkalla? Mitä se tulee olemaan? Missä tulen olemaan sadan vuoden kuluttua? Mitä jos minulla ei olisi Häntä? Missä, missä olisi joku toinen pakopaikka?

*Bethlehemin seimestä tuli esiin Muukalainen,
Maan päällä kaipaen olla kuin Hän;
Koko elämän matkan maan päältä
Kirkkauteen Minä vain pyydän olla niin kuin Hän.*

Kaikki yhdessä nyt.

Olla kuin Jeesus...

Ylistys Jumalalle! Kyllä, Herra! Kyllä, Herra! Ei niin kuin ...olla kuin Hän; maailma, vaan niin kuin Sinä!

*Koko elämän matkan maan päältä Kirkkauteen
Minä vain pyydän...*

¹⁷⁵ Sillä aikaa kun pääanne ovat kumarretut, tulen kysymään teiltä jotakin. Joku täällä ei miellytät Pyhää Henkeä. Jotakuta on kutsuttu. Minä puhun Herran Jeesuksen Nimessä, Hänen profeettanaan. Voin tuntea Hänen sydämensä olevan haavoitetun. Siellä kuulijakunnassa joku oli tottelematon Hänelle, jonka olisi pitänyt tulla. Etkö haluaisi tulla?

Koko elämän matkan...

Kyllä sisar, mutta siellä on enemmänkin kuin sinä.

*Minä vain pyydän olla kuin Hän.
Vain olla kuin Jeesus...*

Se on koko minun kaipaukseni, olla sävyisä, alhainen,

*Nöyrä, olla kuin Hän;
Maan päällä...*

Ettekö nyt haluaisi tulla? Jumala haluaa nähdä teidän liikahtavan, siellä on useita teitä.

Koko elämän...

¹⁷⁶ Tiesin, että te tulisitte. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Siinä se on. Siinä se on. Katsoin tämän kuulijakunnan ylitse, ja siellä riippui mitä hirvittävin musta varjo, mitä koskaan olen nähnyt. Pyhä Henki on täällä nyt. Se on ylläni juuri nyt. Pyhä Henki on murheissaan.

vastaanotamme Hänet. Jos olet täällä tänä aamuna ja olet syntinen, etkä ole pelastunut, ja haluat olla parantunut, olet sairas, niin etsi ensin Herraa. Vastaanota Hänet Pelastajanasi, silloin tuo tauti tulee lähtemään. Mikä tahansa se onkin, pankaa vain koko ajatuksenne (koskien kaikkea mitä teillä on) tuon Miehen, Jeesuksen Kristuksen päälle, niin kaikki muu tulee olemaan kunnossa.

¹⁵ Niinpä pitääkö nyt mielenne siinä, koska sanoin nämä muutamat sanat niille, jotka ovat sairaita ja vaivattuja, sillä tulen puhumaan tänä aamuna seurakunnalle sen tilasta. Sillä mielestäni, vaikkakin jumalallinen parantuminen on hienoa, mutta kun olin Shreveportissa, oli minulla vain ehkä kolme parantamiskokousta siellä ollessani, kolme, tai ehkä neljä, enintään, noina yhtenätoista päivänä. On välttämättömämpää saarnata ihmisten sieluille, kuin panna niin paljon aikaa Jumalalliseen parantamiseen. Vaikkakin ihmiset ovat sairaita ja tarpeessa. Jumala voi parantaa heidät. Ja on tullut todistetuksi ympäri maailman, että Hän tekee sen. Mutta pääasia on sielu, joka ei koskaan kuole. Ruumis tulee kuolemaan. Mutta sielu ei tule koskaan kuolemaan, ja meidän tulee pitää se tasapainossa ja oikein Jumalan kanssa.

¹⁶ Olen usein sanonut tämän. Haluan kaiken tehdyksi, niin että kun tulen tuolle virralle tuona aamuna, en halua siellä mitään vaikeuksia. Haluan, että minulla on lippu kourassani, odottaen nimeni kutsumista. Ja haluan sanoa niin kuin entinen Paavali, veli Creech, että “tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa”. Niin että kun Hän kutsuu esiin kuolleiden joukosta, olen tuleva esiin maan tomusta. Haluan tuntea Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa.

¹⁷ Niinpä kumartakaamme päämme ja sydämemme nyt hetkeksi Hänelle, joka on tämän Kirjan Tekijä.

¹⁸ Ja Jumala, meidän Isämme, me tulemme tykösi nyt ja pyydämme, että Sinä tulet avaamaan Sanasi meille. Me voimme kääntää sivuja, mutta vain Pyhä Henki voi avata Sanan. Niinpä avaa Se tänä aamuna meille, Isä, ja anna meille ylenpalttisesti Sinun armostasi. Me odotamme Sinua. Ja voikoon Pyhä Henki mennä Sanaan ja antaa Sen inhimillisten huulten kautta inhimillisille sydämille, ja voikoon Hän ottaa Sen ja asettaa Sen jokaisen sydämeen juuri niin kuin meillä on tarve. Ja kun kokoukset ovat ohitse, ja me olemme valmiit menemään koteihimme, me tulemme nöyrästi kumartamaan päämme ja antamaan Sinulle kiitoksen ja ylistyksen kaikesta siitä, mitä olemme oppineet Sinulta, ja

mitä Sinä olet tehnyt meille. Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

¹⁹ Luemme Sanasta, Pyhän Johanneksen 1. luvusta, te, joilla on Raamatut, ja haluatte lukea sen kanssani tai merkitä sen muistiin. Me luemme tekstin Sanasta ja sitten rukoilkaamme, että Pyhä Henki ottaisi ulos tuon Sanan sisällön ja antaisi sen meille. Me voimme lukea sen, me jotka kykenemme lukemaan ja voimme lukea sen, mutta vain Jumala voi tuoda ulos sen sisällön. Teksti voidaan lukea, koska Se on Hänen Sanansa, mutta sitten Jumalan täytyy antaa sen sisältö. Nyt, Pyhän Johanneksen 1. luvussa, aloittakaamme jakeesta 28 ja lukekaamme 32, se mukaan luettuna.

Nämä asiat tehtiin Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, missä Johannes oli kastamassa.

Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan tykönsä, ja sanoi: Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.

Tämä on hän, josta minä sanoin: Minun jälkeeni tulee mies, joka on pidetty parempana ennen minua, sillä hän oli ennen minua.

Ja minä en tuntenut häntä, mutta että hän olisi julkituotu Israelille, sen vuoksi minä olen tullut kastamaan vedellä.

Ja Johannes todisti, sanoen: Minä näin Hengen laskeutuvan alas taivaasta niin kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.

Haluan lukea sen uudestaan, tuon viimeisen, 32. jakeen.

Ja Johannes todisti, sanoen: Minä näin Hengen laskeutuvan alas taivaasta niin kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.

²⁰ Lisätköön Herra nyt siunauksensa Sanalle. Haluan, että kuulemme jokaisen sanan, jos vain voimme. Voitteko kuulla minua hyvin siellä takana? Jos voitte, kohottakaa kätenne. Hyvä on.

²¹ No niin, haluan puhua teille tänä aamuna vertauksella, jollakin tavalla niin, että jopa kaikkein kirkossa käymätön henkilö täällä kykenisi ymmärtämään sen. No niin, me tulemme kirkkoon tullaksemme paremmiksi. Me tulemme tehdäksemme itsestämme parempia ihmisiä, parempia kristittyjä, parempia kansalaisia, parempia isiä, parempia äitejä, parempia naapureita. Me tulemme, koska Kristus sanoi meille, että jos me tulisimme pyytäen mitä tahansa Hänen

halunnut rakastaa sinua koko ajan. Sinä vain et halunnut antaa Minun tehdä sitä. Minä en voi asua sinun vanhan itsekkään henkesi kanssa. Mutta nyt, kun olet luovuttanut sen pois, olen tullut takaisin sydämeesi tänä aamuna.” Kuinka moni tuntee sillä tavalla, kohottakaa kätenne? Kohottakaa kätenne. Hienoa, kaikki alttarin ääressä. Oi, se on hienoa. Kuinka moni kuulijakunnassa tuntee sillä tavalla? Kohottakaa kätenne. Oh! [Veli Branham sanoo pianistille: “Olla Jeesuksen kaltainen.”]

¹⁷³ Taivaallinen Isämme, me kiitämme Sinua tästä hiljaisesta vihkiytymisen ajasta, joka on kuin ottaisi omenan käteensä ja puristelisi sitä, kunnes se tulee kypsän täyteläiseksi, niin että pieni lapsikin voi istua ja syödä sitä. Sillä tavalla me haluamme sydämилlemme tehtävän. Herra. Ota se naulanarpisiin käsiisi ja murskaa se sanoen: “Lapsi, etkö näe, että olet loukannut Minua. Loukkasit Minua, kun kiivastuit sillä tavalla. Loukkasit Minua, ja, oi, sydämeni vuosi verta puolestasi, lapsi, kun näin sinun tekevän sellaista ja sellaista. Mutta nyt, kun olen saanut sydämesi käteeni, haluan tehdä sen todella sävyisäksi. Haluan tehdä siitä sellaisen, että voin käyttää sitä ja elää siinä. Haluan lentää takaisin tänä aamuna, haluan lentää takaisin ja jäädä asumaan kanssasi.” Suo se, Herra. Me rakastamme Sinua. Suo se, Sinun kirkkaudeksesi. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä.

Olla kuin Jeesus...

Ettekö te rakastakin palvoa tällä tavalla? Oi, sieluni aivan kylpee.

Maan päällä...

Nähdä Hänen tulevan alas palvojiin tällä tavalla, eikö sydämenne tunnu todella lempeältä? Minun sydämeni sykkii niin nopeasti.

Haluaisitteko kohottaa kätenne sillä aikaa kun laulamme sen?

Olla kuin Jeesus...

Joe, haluatko tulla ja rukoilla tänä aamuna, veli? Jumala siunatkoon sinua. Etsi paikka itsellesi täältä alttarilta, veli Joe. Jumala siunatkoon sinua, veljeni.

...maan päältä Kirkkauteen

Minä vain pyydän olla niin kuin Hän.

¹⁷⁴ Tiedän että on kuumaa, ystävät. Tiedän että on. Mutta toivon, että teistä tuntuu niin kuin minusta. Oi, minusta tuntuu siltä kuin voisin lentää pois. Kuinka rakastava Hän onkaan! Mitä voisin tehdä? Minne

¹⁶⁸ Loppujen lopuksi, kostosi kuuluu Sinulle: “Minä tulen kostamaan, sanoo Herra.” Kuinka me olemmekaan nähneet sen olevan niin, Herra. Vain seistä hiljaa, olla sävyisä, ja nähdä Jumalan tulevan suoraan alas karitsansa tykö. Varmasti, Tietenkin, koska hyvä Paimen antoi elämänsä heidän puolestaan, Hän tulee suoraan alas lampaittensa tykö. Ja Hän tulee johdattamaan heitä. Ja voi sitä, joka tekee heille pahaa! Voi sitä, joka sanoo sanankin heitä vastaan! Hän sanoi: “Olisi parempi, jos myllynkivi olisi ripustettu heidän kaulaansa ja heidät olisi hukutettu meren syvyyksiin. Heidän Enkelinsä näkevät aina Minun Isäni kasvat, joka on Taivaassa.” Näettekö? Oi Jumala, me haluamme... “Ja niin kuin te teette heille, te teette Minulle.”

¹⁶⁹ Niinpä Jumala, minä haluan olla sävyisä. Minä myös lasken itseni alttarille tänä aamuna; ei tänä aamuna, vaan jokaisena aamuna, jokaisena päivänä. Minä haluan olla hiljainen ja sävyisä niin kuin Jeesus. Suo se, Isä. Auta meitä olemaan niin nyt, vyöryköön pojattomat rakkauden laineet sielumme ylitse.

*Rauha! Rauha! ihmeellinen rauha,
Tulee alas Isältä ylhäältä;*

Ettekö tunne sitä nyt sydämissänne?

*... ylitse sieluni ikuisesti, (Halleluja! Halleluja!)
Rauha! Rauha! Ihmeellinen rauha!*

¹⁷⁰ Sisar Gertie käski sanomaan seurakunnalle, että myös hän tuntee itsensä tuomitukseksi, mutta hän tekee pianosta alttarinsa. Piano on hänen alttarinsa, ja hän sanoi: “Sano seurakunnalle, että rukoilisivat puolestani”, kun hän istuu siellä kyynelten sumentaessa hänen silmälasinsa. Tämä saarnatuoli on minun alttarini. Minä myös olen katunut. Raamattuni on märkä. Oi Jumala! ‘

*Rauha, Jumalan rauha!
Tulee alas Isältä ylhäältä; (Oi, halleluja!)
...ylitse sieluni ikuisesti.*

¹⁷¹ Jumala, jos olen tehnyt syntiä ketään vastaan. Sinua vastaan, ota se pois. Herra. Ota synti pois pienestä seurakunnastani.

¹⁷² Kuinka moni voi tuntea, että Jumala on antanut teille anteeksi, ja että Rauhan Kyyhky istuu jälleen sydämessänne? Se lensi takaisin juuri nyt ja otti paikkansa. Pyhä Henki tuli takaisin ja sanoi: “Lapseni, olen

Nimessänsä, missä tahansa meitä on koolla kaksi tai kolme, Hän olisi kanssamme ja soisi sen meille. Niinpä, mikä olisi sen parempaa meille tänään kuin tietää, että me olemme kirkossa parantaaksemme itseämme, laajentaaksemme ymmärrystämme. Kuinka moni haluaisi sanoa: “Siksi olen täällä?” Antakaapa meidän nähdä. “Minä haluan paremman ymmärryksen.” Eikä meillä voi olla parempaa ymmärrystä, ellei sitä... Ja jos meillä tulee olemaan ymmärrys Jumalasta, täytyy sen tulla Jumalan Sanasta, sillä Sana on se, minkä Jumala antoi meille ruokkimaan nälkäisiä sielujamme. Ja Pyhä Henki lähetettiin ottamaan Jumalan Sanan ja ruokkimaan meitä Sanalla. Näettekö sen? Katsokaahan, me... Pyhä Henki on lähetetty Jumalalta, ottamaan Jumalan Sanan ja antamaan Sen meille, sen mukaan kun meillä on tarve. Ja olen niin iloinen, että Jumala on tehnyt sen kaltaisen ennalta varaamisen. Ettekö tekin? Että Hän ruokkisi meitä.

²² Me olemme Hänen laitumensa lampaat. Ja me tulemme puhumaan siitä hieman, lampaista. Ja me olemme kolminainen Jumalan olemus, ja kun Hänellä voi olla täydellinen hallinta meistä, voi Hän johtaa ja opastaa meitä.

²³ No niin, kun Jumala lähetti Jeesuksen maan päälle, miellytti Jumalaa esittää Hänet eläimenä, ja tuo eläin oli karitsa. Siellä kaukaisessa alussa, Eedenin Puutarhassa, varjokuvana Jeesuksen tulemisesta, Jumala uhrasi karitsan sijaisuhrina, esikuvana tulevasta Kristuksesta. Olen usein ihmetellyt miksi Jumala ennalta kuvasi Kristuksen eläimenä. Mutta tulimme näkemään, että tuo Karitsa; syy, miksi Hän valitsi karitsan, on se, että karitsa on nöyrin ja kaikkein lauhkein kaikista luomuksista mitä maan päällä on. Ei ole mitään nöyrympää ja lauhkeampaa kuin pieni karitsa, se on niin viaton, eikä se kykene huolehtimaan itsestään. Se ei ole röyhkeä eikä ylpeä. Se on ystävällinen, nöyrä, pieni luontokappale. Ja kun Jumala esitteli Kristuksen maailmalle, Hän esitteli Hänet karitsana.

²⁴ Mutta kun Jumala, Isä Jumala, Jehova, esitti itsensä Taivaasta, Häntä edusti kaikkein sävyisin ja nöyrin kaikista taivaan linnuista, kyyhkynen. Ei ole mitään lempeämpää lintua kuin kyyhkynen. Olen tutkinut melkoisesti lintujen ja villieläinten elämää, ja kyyhkynen on hyvin erikoinen, muista taivaan linnuista poikkeava lintu. Kyyhkynen on rakastavainen. Kyyhkynen on hellä. Eikä kyyhkysellä ole sappea, se

on ainoa lintusuku, jolla ei ole sappea. Siksi te ette näe kyyhkysten syövän mitään muuta kuin jyviä ja siemeniä.

²⁵ Nyt, arkissa oli kyyhkynen. Ja kyyhkynen esiintyy monissa paikoissa Raamatussa. Se symbolisoi Pyhää Henkeä. Myöskin karitsa esiintyy monin paikoin Raamatussa, kuten Kristus, Ilmestyskirjassa, koko matkan aina 1. Mooseksen kirjaan asti, niin kuin kyyhkynenkin.

²⁶ Ja 1. Mooseksen kirjassa, kyyhkynen oli arkissa, istuen samalla orrella muiden ilman lintujen kanssa; ja yksi niistä muista oli korppi, varis. Ja varis on yksi ilkeimmistä linnuista mitä on, varis ja närhi, luulisin, ovat ehkä ilkeimpiä lintuja, mitä voimme löytää. Varis on hyvin pitkäikäinen lintu, ja he väittävät sen joskus elävän kaksi tai kolmesataa vuotta... ja jotkut papukaijat elävät pidempäänkin.

²⁷ Mutta kyyhkynen on lintu, jolla ei ole sappea. Varis voi istua täällä syömässä kuollutta raatoa. Kyyhkynen ei voi sietää sitä. Se ei voi sietää sen hajua nenässään. Se tekisi sen sairaaksi. Kyyhkys eivät yksinkertaisesti voi syödä mitään mädäntynyttä. Ne eivät kestä sitä, joten ne eivät syö sitä. Jos se söisi sitä, tappaisi se kyyhkysen välittömästi, koska sappi on se joka sulattaa ruuan. Ja koska siellä ei ole mitään sappea sulattamaan sitä, tappaisi se tuon kyyhkysen. Niinpä te aina näette kyyhkysen siellä, missä on jotakin puhdasta, jotakin mikä on terveellistä..

²⁸ Mutta varis on erilainen. Pankaa se nyt merkille, että varis on esikuva tekopyhästä. Tuo varis voi istua siellä kuolleella raadolla ja syödä niin paljon kuin haluaa, ja sitten se voi lentää pellolle ja syödä myös vehnää. Mutta kyyhkynen ei voi syödä vehnää ja sitten lentää kuolleelle raadolle.

²⁹ Niinpä tekopyhä ihminen voi syödä hengellisiä asioita, sekä hyviä asioita että huonoja asioita. Mutta todellinen uudestisyntynyt kristitty ei voi sietää vääriä asioita, hän voi syödä vain hyvää. Pankaa se merkille! Kun te näette miehen, joka voi mennä tansseihin, mennä ulos ryypäämään, mennä ja elää synnissä, ja sitten tulla takaisin kirkkoon ja huutaa ehkä yhtä paljon kuin joku pyhäkin, silloin hän on raadonsyöjä, hän voi syödä sekä mädänneitä että hyviä asioita. Mutta todellinen kristitty ei voi enää sietää noita asioita, sillä hän on siirtynyt kuolemasta Elämään. Ja välittömästi, jo ajatuskin siitä tuomitsisi hänet, niin että hän kääntäisi päänsä ja kävelisi pois. Oi, mikä kuva!

oikein. Te ette lähde niin kuin murhaaja. Te ette tule käymään viattoman päälle. Vaan te näette todellisten kristittyjen urhoollisen esiintymisen ja haluatte olla heidän kaltaisiaan. Teidän ei tarvitse sanoa kenellekään, että olette kristitty, jos olette sellainen, koska he näkevät sen ja tietävät sen puheestanne. Te olette sinetöidyt sisältä ja ulkoa.

¹⁶⁵ No niin, kun te nöyryytätte sydämenne, katukaa nyt. Sanokaa Jumalalle, että te olette pahoillanne ja, että te ette tule tekemään sitä enää, ja että te häpeätte itseänne, sitä millä tavalla olette toimineet. Ja sitten minä tulen rukoilemaan puolestanne. Ja uskon, että juuri silloin, rauha on laskeutuva sydäntenne päälle, rauha niin kuin virta on tulviva sieluunne. Te ette ehkä huuda, te ette ehkä puhu kielillä, te ette ehkä hypi ylös ja alas; mutta te olette lähtevä pois alttarilta Jokin sisimmässänne, Jokin itsessänne, joka tulee ankkuroimaan teidät tuohon vanhaan rosoiseen ristiin, niin pitkäksi aikaa kuin elätte. Rukoilkaa nyt, niin kuin minä teen. Tunnustakaa.

¹⁶⁶ Taivaallinen Isämme. Me arvottomat luontokappaleet, tässä kuumassa, hiostavassa huoneessa tänä aamuna, joka on kuin sauna; mutta Jumala, Sinä annoit sen hiota ulos meistä. Pyhä Henki tuli alas, ja sai ihmiset vakuuttumaan, että he olivat väärässä. He tekivät syntiä. Heidän henkensä olivat ylpeitä. He olivat tulleet vihamielisiksi, he olivat panneet nenänsä asioihin, jotka eivät kuuluneet heille, he olivat tulleet kaikkietäviksi, eivätkä olleet halukkaita katumaan, eivätkä halunneet antaa anteeksi ihmisille, jotka olivat tehneet asioita heitä vastaan. He eivät halunneet tehdä sitä, mutta tänään Pyhä Henki otti Jumalan Sanan ja asetti Sen suoraan heidän sydämiinsä ja sanoi: "Haluatko nyt tulla takaisin siihen, missä olit kun ensimmäisen kerran tulit alttarille, tulla takaisin siihen, että rakastat jokaista, ja rakastat Minua kuolemattomalla rakkaudella? Silloin nouse ylös ja tule alttarille." He tekivät sen, Herra.

¹⁶⁷ Nyt minä rukoilen, että Sinä pyhittäisit heidän ajatuksensa, Herra, pyhittäisit heidän sydämensä ja tekisit heistä sävyisiä ja rauhallisia. Voikoot he nousta tältä alttarilta nyt, sen jälkeen kun ovat katuneet, antaen elämänsä Sinulle ja mennä takaisin koteihinsa. Ei väliä sillä, mitä tahansa tapahtuukin, jos aviomies hermostuu, tai vaimo hermostuu, tai naapuri hermostuu, tai joku jonka kanssa työskentelette, tai seurustelette, niin "minä tulen olemaan lempeä kuin kyyhkynen".

¹⁵⁹ Mutta te luovuitte oikeuksistanne ja kaikista ystävistänne, ja kaikista tunteistanne ja kaikesta, tänä aamuna, tullaksenne tänne. Te menetitte oikeutenne ja polvistuitte tänne, puhuaksenne Jumalalle. Minä sanon teille Herran Sanan mukaisesti, että Kristus sanoi: "Häntä, joka Minun tyköni tulee, Minä en missään tapauksessa heitä ulos." Nyt ollessanne siellä alttarilla, katumassa, kertokaa Hänelle, että olette pahoillanne siitä, että olette tehneet mitä olette tehneet.

¹⁶⁰ Siksi ihmiset eivät saa Pyhää Henkeä, kun heidät on kastettu. He Eivät yksinkertaisesti perinpohjaisesti kadu. Jumala yrittää antaa heille Pyhän Hengen. Hän haluaa teidän olevan nöyrän, sävyisän ja hiljaisen. Siksi te nousette ylös tuon saman itsekkyyden kanssa sydämissänne. Oi, te saatatte nousta ylös huutaen, puhuen kielillä, tai mitä tahansa muuta, mutta se ei merkitse, että teillä olisi Pyhä Henki. Teidän täytyy nousta sieltä muuttuneena henkilönä. Teidän täytyy nousta sieltä lempeänä, hiljaisena, sävyisänä ja nöyränä, niin että Jumalan Henki voi asua kanssanne. Ensi vuonna, katsokaa polkua taaksepäin ja nähkää kuinka pitkälle olette tulleet, nähkää kuinka voitatte maaperää koko ajan. Se on Pyhä Henki. Pyhä Henki on, rakkaus, ilo, rauha. nöyryys, sävyisyys, kärsivällisyys, pitkämielisyys, usko. No niin, vain katukaa ja kertokaa Jumalalle, että te haluatte sen juuri nyt, tehkää se todella hyvin.

¹⁶¹ Sinä pieni tyttö siellä, kaita, tee sinä samoin. Jumala siunatkoon sinua. Äitisi seisoo siellä kätensä päälläsi.

¹⁶² Tämä kallis vanha värillinen sisar tässä, kumartuneena alttarilla. Sinun on ehkä täytynyt syödä maissirouhetta ja ehkä asua jollakin kujalla, en tiedä, sisar. Jumala siunatkoon sydäntäsi, siellä Kirkkaudessa on paikka valmistettuna sinua varten tänä aamuna. Oikein.

¹⁶³ Katson tänne alttarille ja näen harmaantuvan naisen, nuoren naisen pää kumarassa, täysin valkotukkaisen naisen. Oi Jumala! Näen miehiä polvillaan täällä. Vain katukaa, kertokaa Hänelle, että olette pahoillanne. Sanokaa Hänelle, että ette enää tule tekemään sitä. Hänen armostansa, te vain annatte kaikkien eroavaisuuksien olla mennyttä, tästä päivästä eteenpäin. Te haluatte olla sävyisiä ja hiljainen. Te haluatte olla nöyrä ja mennä sinne, minne Hän teitä johtaa.

¹⁶⁴ Kun ihmiset sanovat jotakin, ei väliä sillä, kuinka oikealta se näyttää, te luovutte oikeuksistanne puhua naapuristanne. Te tulette puhumaan Jeesuksesta. Te tulette tekemään vain asioita, jotka ovat

³⁰ No niin, karitsa on hyvin lempeä pikku kaveri. Se ei voi auttaa itseään. Sillä ei ole itseluottamusta, koska se ei voi auttaa itseään. Tässä jokin aika sitten kulkiessani laitumen lävitse, ollessani partioimassa, löysin pienen karitsan, ja koko lauma oli mennyt jonnekin sen luota, ja se oli takertunut kiinni pieneen piikkilankavyyhtiin. Ja tuo pikku raukka makasi siellä verta vuotaen ja määkien. Ja ohi kulkiessani näin, että siellä kauempana, noin puoli mailia ylempänä, oli koko lauma lampaita. No niin, se olisi maannut siellä, ja varikset olisivat pian nokkineet siltä silmät päästä, jos emme olisi vapauttaneet sitä. Mutta minä päästin sen irti ja poimin käsivarrelleni. Se ei yhtään vastustellut. Se vain makasi todella hiljaa. Nostin sen käsivarsilleni. Se oli luultavasti ensimmäinen kerta kun inhimillinen olento koskaan oli koskettanut sitä, mutta se oli ystävällinen. Se oli valmis johdettavaksi. Se oli valmis autettavaksi. Toivon teidän näkevän sen. Se oli halukas, eikä yrittänyt vastustella, tai potkia, tai purra. Karitsat eivät potki, eivätkä ne pure; ne vain nöyryyttävät itsensä. Ja tämä pikkuinen, kannoin sen sinne muiden lampaiden luo ja laskin maahan, ja muutaman minuutin kuluttua, kun sen äiti löysi sen, kuinka onnellinen se olikaan! No niin, kuinka esikuvallista se onkaan Jumalan Karitsasta!

³¹ Tiedättäkö, kun he alkavat tappaa lampaita, niin se on vuohi, joka johtaa lampaat tapettavaksi. Mutta vuohi johtaa lampaat aivan liukuradalle asti teurastamossa, ja kun se on saanut lampaat tulemaan liukuradalle, se hyppää itse pois. Mutta he sanovat, että kun he tappavat vuohen, potkii se vastaan kovasti. Näettekö?

³² Ja sillä tavalla perkele tekee. Hän yrittää johtaa Jumalan lapsia suoraan pahimpaan, mutta kun tulee aika hänen kuolla, hän todella potkii vastaan silloin. Sillä tavalla perkele tekee sen. Ja sillä tavalla joskus joku poika savukerasian ja whiskypullon kanssa, voi johtaa jonkun mukavannäköisen tytön, karitsan, jonkun varsan kanssa pois väärään. "Oi, ei siinä mitään pahaa ole. Ei noissa kirkon asioissa mitään ole." Mutta antakaapa kuoleman iskeä tuota poikaa kerran, te kuulette hänen vinkuvan ja huutavan yli koko tienoon. Ja sillä tavalla perkele tekee sen.

³³ Mutta karitsa on lauhkea, niin että sitä voidaan johtaa. Ja siksi Jumala esitti Kristuksen Karitsana ja itsensä Kyyhkysenä. Ja sinä päivänä, jona Johannes kastoi Jeesuksen Jordan virralla, tapahtui yksi suurimmista tapauksista, mitä koskaan oli tapahtunut, juuri siellä.

Pankaa merkille kuinka kaunista! Karitsa, sävyisin kaikista maan luontokappaleista, ja Kyyhkynen, sävyisin kaikista taivaan linnuista. No niin, se oli ainoa tapa, miten ne koskaan voitiin yhdistää. Kyyhkynen voi tulla ainoastaan Karitsan päälle. Kun tuo Kyyhkynen tuli alas, Johannes näki Jeesuksen ja sanoi: "Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnit." Ja Johannes sanoi. "Minä todistan nähneeni Jumalan Hengen kuin Kyyhkynen tulevan alas ja jäävän Hänen päälleen." Halleluja! Siinä se on teille. Kyyhkynen ja Karitsa yhdistyivät. Se oli kun Jumala ja Mies, tulivat yhdeksi. Se oli kun Taivas ja maa syleilivät toisiaan. Halleluja! Se tapahtui, kun Jumala oli tehty lihaksi, kun Jumala tuli alas Hengen muodosta ja oli tehty Mieheksi ja asui keskuudessamme. Se oli kun koko Iankaikkisuus syleili toistaan. Se oli kun Adamin suku, langennut ihmiskunta ja Jehova Jumala ja kaikki enkelit tulivat yhteen, kun Jumala ja ihminen oli tehty yhdeksi, tuona suurena ikimuistettavana päivänä, kun Johannes kastoi Jeesuksen. No niin, mitä jos siellä olisi ollut susi? Tuo suloinen Kyyhkynen kujerrus ei olisi kyennyt pysymään suden kanssa.

³⁴ Mikä on sen kauniimpaa kuin myöhään illalla istua ulkona ja kuulla metsäkyyhkynen kujertavan siellä hetken? Sen jälkeen kun menetin vaimoni ja lapseni... En halunnut antaa kenenkään tietää mitä tein. Minulla oli tapana nousta vanhaan autooni ja ajaa tänne vastapäätä olevalle Walnut Ridgen hautausmaalle, istuakseni siellä puun vierellä katsellen tuota hautaa. En yksinkertaisesti voinut luopua heistä. Näytti kuin en enää kestäisi sitä. Siellä makasi pieni lapseni, kahdeksan kuukauden ikäinen. Kuinka hänellä oli tapana kurottaa pieniä käsiään minua kohden, ja kun minä puhalsin torveen tai sanoin hänelle jotakin, hän sanoi: "Goo-goo", ja ojensi pieniä käsiään minua kohden. Ja istuin siellä puun vieressä, erikoisesti illan tultua. Ja siellä oli tavallisesti joku vanha kyyhkynen, siellä pensaassa, joka alkoi kujertaa. Oi! Kerran ihmettelin voisiko se olla lapseni kuolematon sielu, joka tulee takaisin ja yrittää puhua minulle. Ei ole mitään suloisempaa kuin kyyhkynen kujerrus. Kuinka se on rakastavainen! Se tuo hyviä uutisia. Kuinka se yrittää tehdä rauhaa! Nousta ylös varhain aamulla ja mennä sinne kotini lähellä olevaan tiheikköön, miten rauhallista se onkaan kuunnella sitä! Siellä istuen tuossa suuressa korkeassa puussa, nuo kyyhkyset kujertavat toisillensa.

¹⁵⁶ Me odotamme. Onko tässä seurakunnassa vain viisitoista niitä, jotka todella tuntevat olevansa tuomittuja? Oletteko te eläneet rauhallista, sävyisää, pehmeätä, hiljaista elämää? Tämä on nyt Pyhän Hengen ohjauksesta. Oletteko anteeksiantavia, eikä teillä ole vihollisia? Oletteko menneisyydessä eläneet tämän tuomion, syntisten yläpuolella? Te ette elä niin kuin pakanat, elätekö eri tavalla? Onko elämänne kokonaan erilaista? Istuuko sävyisä Pyhä Henki sydämenne valtaistuimella, saaden teidät elämään rauhassa ja hiljaisuudessa, rakastaen kaikkia ympärillänne olevia ihmisiä? Tietävätkö naapurinne ja kaikki yhteydessänne olevat, että te olette lempeä, hiljainen, sävyisä, nöyrä kristitty? Onko Jumalan Kyyhkynen kanssanne? Oletteko varma? Tämä voi olla viimeinen tilaisuutenne. Hyvä on.

¹⁵⁷ Sitten te täällä alttarilla, Jumala siunatkoon teitä. Teitä ei nyt tarvitse tuomita. Pyhä Henki on tuominnut teidät. Te ette yrittäneet pitää kiinni oikeuksistanne, sanoen: "Oi, minä olen ollut kristitty tarpeeksi pitkään. Minun ei tarvitse mennä." Jotkut teistä, jotka ensi kertaa olette alttarilla, ette sanoneet: "Minä voin pysyä syntisenä, jos haluan, se on minun oikeuteni." Kyllä, se on totta. Te olette vapaan valinnan pohjalla, te voitte toimia niin kuin haluatte. Mutta te luovuitte oikeuksistanne tänä aamuna. Te ette sanoneet: "Mitä he sanoisivatkaan, jos minä, joka olen tunnustanut kristillisyyttä, menisin alttarille, mitä he sanoisivat?" Mutta mitä Jumala sanoi? Hän käski teitä tulemaan, ja te teitte sen. Nyt te menetitte oikeutenne, te olette tulleet saadaksenne tuon hellän Pyhän Hengen ottamaan paikkansa sydämessänne tänään. Tiedän, että hän tulee tekemään sen. Tiedän, että Hän tekee sen. Hän lupasi tehdä sen. Siellä, he eivät yksinkertaisesti voi olla tulematta. Hän kerjää, itkee, kuoli ja kaikkea muuta, paikan puolesta, johon tulla, haluten tulla tykönnö.

¹⁵⁸ Ja kuolemanne hetkissä, kun kuoleman enkeli istuu vuoteenne jalkopäässä, te sen sijaan katsotte tuota hirveää asiaa, ja tiedätte, että te kieltäydyitte tulemasta erään kerran ja silloin sielunne tuli mustaksi ja nokiseksi, eikä tilaisuutta enää ollut, ei väliä sillä, kuinka kovasti te itkitte. Eesau syntiä tehden menetti armon päivänsä, eikä hän enää saanut tilaisuutta. Hän itki katkerasti, yrittäen löytää tilaisuutta korjata sitä, mutta hän ei voinut tehdä sitä. Jumala oli kutsunut häntä viimeisen kerran.

hänen puolestaan, sillä näin että minun syntini olivat aivan yhtä suuret kuin hänenkin. Kävelin hänen tykönsä ja istuuduin hänen viereensä ja sain hänet häpeämään, kerroin hänelle, että olin saarnaaja. Hänen kaksi poikaystäväänsä... Hän oli noin kuusikymmentäviisi- tai seitsemänkymmentävuotias, ja hänen kaksi poikaystäväänsä polvistuivat siellä ja he kaikki antoivat sydämensä Kristukselle. Oi, miten se olikaan erilaista!

¹⁵² Etkö sinä haluaisi? Vai oletko tehnyt niin paljon syntiä, että sydämesi tänä aamuna on niin musta ja nokinen, ettei edes Pyhä Henki voi koskettaa sitä? Ehkä tuo Kyyhkynen on lähtenyt Iankaikkiselle lennolleen ja on poissa iäti.

¹⁵³ Jumala siunatkoon sinua, kulta. Eräs pieni tyttö käveli tänne. Jumala siunatkoon sinua kulta. Te sanotte: "Tuo pieni tyttö ei tiedä." Oi, kyllä hän tietää. Hän vain ei ole lukenut niin monia aikakauslehtiä ja rakkauskertomuksia, niin kuin te kaikki muut olette. Siitä on kysymys, hän on vielä pehmeä. Jeesus sanoi: "Sallikaa pienten lasten tulla Minun tyköni."

¹⁵⁴ Haluaisiko joku muu tulla ja liittyä näihin täällä ympärillä oleviin tänä aamuna? Alttari on avoinna. Vain hetki vielä, Sillä aikaa kun laulamme vielä kerran ja sitten rukoilemme näiden katuvien syntisten puolesta jotka rukoilevat täällä.

*Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä,
Tuon lähteen...*

Varmasti, kaikki olivat poissa, tuo miesparka oli lopussa.

Ja siellä voin minä, niin kehno kuin hänkin...

¹⁵⁵ Ettekö haluaisi tulla nyt? Tahtoisitteko tulla, te, jotka tiedätte paremmin? Raamattu sanoo: "Jos te tiedätte tehdä hyvää, ettekä tee sitä, on se teille enemmän kuin synti." Haluaisitteko tulla? Te tiedätte olevanne väärässä. Tulkaa ja polvistukaa alttarin ympärille ja kertokaa Jumalalle, että olette pahoillanne siitä, millä tavalla olette kohdelleet Häntä. Antakaa Pyhän Hengen tulla takaisin ja tehdä teidät jälleen nöyriksi, lempeiksi ja hiljaisiksi. Ettekö haluaisi? Muistakaa, jos te kuulette, ja Hän on mennyt pois teiltä, ei siellä ole ketään ajamassa asiaanne. Hän haluaa teidän seisovan Hänen puolestaan tänä aamuna. Jumala siunatkoon sinua, veljeni.

³⁵ Eräänä päivänä, veli Coxin luona, vanhalla äitikyyhkysellä oli kaksi pientä poikasta. Ja ne istuivat aivan rakennuksen harjalla, niin, etteivät kissat pääsisi käsiksi niihin. Sitten niiden äiti vei ne ylös puuhun ja siellä ne istuivat kaulat toistensa ympärillä, ja kujersivat ja lemmiskelivät koko pitkän päivän, nuo kaksi pientä, lempeätä kyyhkysen poikasta.

³⁶ Ja ajattelin kuinka kyyhkynen on niin rakastavainen lintu, ja kuinka Jumala. Kyyhkynen, haluaa lemmiskellä inhimillisten olentojensa kanssa. Jumala haluaa olla rakastettu. Jumala haluaa rakastaa teitä. "Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainosyntyisen Poikansa, niin että kuka tahansa, joka Häneen uskoo, ei kuolisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen Elämä." Siunattu olkoon Herra! Ja sitten Jumala, haluten rakastaa, Hänen täytyi valmistaa jotakin rakastettavaa. Hänen täytyi tehdä jotakin lempeätä itsensä kaltaista. Hänen täytyi tehdä jotakin, mitä voi rakastaa. Hänen täytyi tehdä jotakin oman Luonteensa mukaista.

³⁷ Te ette voisi rakastaa mitään, mikä ei olisi teidän oman luonteenne mukaista. Rakastamisen täytyy yhdistyä rakkauteen. Miehen ja vaimon täytyy rakastaa toisiaan, jos he koskaan aikovat onnistua. Täytyy olla jotakin rakastettavaa! Te etsitte kaikkialta, löytääksenne vaimoksenne tytön, jota rakastatte. Hän etsii, löytääkseen aviomiehen, jota hän voi rakastaa.

³⁸ Ja Jumala etsii, yrittäen löytää sielun, jota Hän voi rakastaa. Niinpä Hän esitti itsensä täällä maan päällä lempeänä Kyyhkysenä ja lauhkeana Karitsana. Jos tuo Karitsa hetkeksikään olisi ottanut ylleen murisevan suden luonteen, olisi tuo Kyyhkynen lentänyt välittömästi pois.

³⁹ Mutta karitsa, sillä ei ole mitään suurta omaa mieltä. Karitsa on yksi niistä, joka ollen kadoksissa on toivottomasti kadoksissa. Lammas ei voi löytää tietään takaisin. Siitä syystä vuohi johtaa sen kuolemaansa. Eksynyt lammas ei voi löytää tietään. Siitä syystä Jumala vertasi meitä lampaisiin. Kun me olemme eksyksissä, me olemme eksyksissä. Ei ole mitään tietä, minkä voisimme itse löytää, löytääksemme itsemme. Ja on vain yksi tapa tehdä se: alistaa itsemme lauman Paimenelle, ja Hän tekee johtamisen.

⁴⁰ No niin, pankaamme merkille nämä Karitsa ja Kyyhkynen yhdessä, ne tehtiin yhdeksi. Sitten tarkatkaa, kuinka Kyyhkynen johti Karitsaa, Jumalan Poikaa. Kuinka lauhkea Hän olikaan, tietäen olevansa menossa

teurastettavaksi. Kuinka säyseä Hän olikaan, yrittämättä aina tehdä itse, yrittämättä olla itseriittoinen. Hän sanoi: “Minä en tee mitään, ennen kuin Isä näyttää Minulle ensin, ja Isä asuu Minussa.”

⁴¹ Nyt, toinen asia, mitä karitsa on: karitsa on halukas luopumaan oikeuksistaan. Jumala haluaa meidän nyt olevan karitsoja, mutta monta kertaa me emme halua alistaa oikeuksiamme, luopua oikeuksistamme. Niin monet teistä sanovat: “Mutta minulla on oikeuteni, veli Branham.” Se on totta, mutta haluatteko te luopua oikeuksistanne? Se on vikana suurella enemmistöllä seurakunnistamme tänään, tuo Jumalan Karitsan lauhkeus... Meidän pitäisi olla karitsoja, mutta me olemme tulleet kaikeksi muuksi, mutta emme karitsaksi. Ja se on syy, että niin pian kuin me otamme sen asenteen, Pyhän Hengen Kyyhkynen lähtee lentoon ja jättää meidät.

⁴² Jos Jumalan Karitsa olisi kerrankin murahtanut niin kuin susi, tai tehnyt jotakin vastoin sitä, mitä tuo lauhkea kyyhkynen salli tehdä, olisi tuo Kyyhkynen lentänyt pois. Se olisi hetkessä lähtenyt pois.

⁴³ Ja siksi me tänään ihmettelemme: “Mikä oikein on vikana helluntaiseurakunnalla?” Se on koska me olemme ottaneet yllemme erilaisen luonteen. Meillä on sellainen luonne, että “me haluamme oikeutemme. Me tulemme tekemään mikä mielestämme on oikein.” Ja me tulemme ylpeiksi. Me tulemme vihamielisiksi. Me tulemme välinpitämättömiksi. Me annamme kiukun tulla sisälle. Me annamme itsekkyyden tulla sisälle.

⁴⁴ Karitsa, kun tulee aika... Se omistaa oman villansa, sillä on oikeutensa. Se omistaa villansa, mutta kun kerinnän aika tulee, he ottavat tuon karitsan ja sitovat sen jalat, eikä se koskaan potkinut, eikä nostonut melua. Te vain otatte sen oikeudet pois siltä, koska se on karitsa. Se ei voi tehdä mitään muuta, koska se on sen luonne. Mutta yrittäkääpä olla ristiriidassa jonkun kristityn polun kanssa, niin tulette näkemään onko hän karitsa tai vuohi. Te näette, mikä hän on, pannessanne ristiin hänen kanssaan. Siksi seurakuntamme ovat tänään siinä tilassa missä ovat.

⁴⁵ Me olemme kutsuneet itseämme Jumalan karitsoiksi. Naiset ja miehet, molemmat, ovat alkaneet toimia kaikella muulla tavalla, mutta eivät niin kuin Jumalan karitsat. Ja katsokaa heitä kulkemassa kadulla, lyhyin, leikatuin hiuksin, permanentit hiuksissaan. Ja muutamia vuosia

¹⁴⁵ Hän sanoi: “Kun kävelin sisään portista, minä näin Hänet.” Ja hän sanoi: “Siellä tuli Enkeli, joka sanoi: ‘Tulehan nyt, Mose. Sinä olet saarnannut Evankeliumia monia vuosia, sinulla on täällä odottamassa viitta ja kruunu.’ Hän sanoi: “Älkää puhuko minulle viitasta ja kruunusta. Minä en halua mitään viittaa ja kruunua. Minä vain haluan katsoa Häntä.” Uskon että me ajattelemme samoin.

¹⁴⁶ Tässä jokin aika sitten olin Chicagossa eräässä museossa ja katselin ympärilläni siellä. Näin erään vanhan neekerin kulkevan siellä hattu kädessään, pieni valkoinen hiusreunus päänsä ympärillä. Katsoin häntä. Hän katsoi erääseen pieneen lasikaappiin, hyppäsi taaksepäin ja kyyneleet alkoivat vieriä alas hänen vanhoilta tummilta poskiltaan. Hän alkoi rukoilla. Tarkkasin häntä vähän aikaa. Hän katsoi sitä uudestaan ja alkoi jälleen itkeä. Kävelin hänen luokseen ja sanoin: “Sir.”

Hän sanoi: “Niin, valkoinen ystävä?”

Minä sanoin: “Näen että sinä olet... Mikä sinua niin kiihotti? Mistä sinä niin kiihdyit?”

¹⁴⁷ Hän sanoi: “Herra, jos koskettaisit kylkeäni, voisit tuntea, että minulla on kovettumia kyljessäni.” Hän sanoi: “Olin kerran orja.” Hän sanoi: “Tässä pienessä lasikaapissa on eräs puku.”

Minä sanoin: “Näen että se on puku, mutta mikä siinä on niin erikoista?”

¹⁴⁸ Hän sanoi: “Tuo tahra siinä, se on Abraham Lincolnin verta.” Hän sanoi: “Tuo veri otti orjanvyön pois minulta.” Hän sanoi: “No niin, valkoinen mies, eikö se saisi myös sinua kiihottumaan?”

¹⁴⁹ Panin käsivarteni hänen vanhalle kaulalleen ja sanoin: “Jumala siunatkoon sinua, veli. Minä tiedän erään toisen Veren, joka kiihottaa minua.” Hän sanoi: “Myös minä tunnen sen Veren, herra.”

¹⁵⁰ Minä sanoin: “Hän otti orjanvyön pois minulta.” Erään kerran kävin sunnuntaisin raveissa ja tein kaikenlaista ja kerroin likaisia vitsejä. Ja, oi Jumala, kuinka minä teinkään sitä? Syvällä sydämessäni on yhä arpia sen tekemisestä. Mutta olen iloinen, että Hän otti tuon vyön pois minulta. Se on kaikki poissa nyt, Hän otti minun paikkani.

¹⁵¹ Tässä äskettäin, katsellessani erästä naista, hän oli niin karkea, että halusin tuomita hänet. Ja Jumala antoi minulle näyn. Ja sitten rukoilin

kerran oli ja jonka haluaisitte omistaa, tulee teille jälleen. Sillä aikaa kun pidämme päämme kumarrettuina ja laulamme *On lähde täytetty verellä*, haluan teidän tulevan, polvistuvan ja rukoilevan. Jokainen nyt, joka haluaa tulla ja polvistua tänne alttarin kaiteen ääreen ja rukoilla hetken.

*On Lähde täytetty Verellä,
Otettu Immanuelin suonista,
Ja syntiset sen alle...*

Jumala siunatkoon sinua, rouva, tule suoraan tänne ja polvistu alas.

Kadottavat...

¹⁴⁰ Pääanne kumarrettuina, niin kuin toivon sydäntennekin olevan. Te tiedätte, kuka on tulossa alas käytävää tänä aamuna, eikö sen tulisi saada teitä häpeämään itseänne?

Värillinen naisparka, turvonneet nilkat, harmaat hiukset, on tulossa alttarille.

¹⁴¹ Tässä jokin aika sitten, orjuuden aikana, eräs värillinen mies pelastui. Ja kun hän oli pelastunut, hän meni ja kertoi pomolleen, että hän oli vapaa. Tämä sanoi: "Sinä olet mitä?"

Hän sanoi: "Minä olen vapaa." Ja sitten tämä omistaja vapautti hänet.

¹⁴² Tässä tulee toinen ryhmä ihmisiä pelastusta varten tänä aamuna. Jokainen nyt rukouksessa ja rukoilkaa kovasti, sillä aikaa kun Pyhä Henki käsittelee ihmisiä tekemään ratkaisujaan. Ja hän sanoi, että hän oli vapaa.

Pomo sanoi: "Mose, sanotko sinä, että sinä olet vapaa?"

Hän sanoi: "Kyllä vaan, pomo. Minä olen vapaa."

¹⁴³ Hän sanoi: "Jos olet vapaa, silloin tulen myös minä vapauttamaan sinut. Mene saarnaamaan Evankeliumia."

¹⁴⁴ Kun hän oli valmis kuolemaan, tulivat hänen valkoiset veljensä katsomaan häntä ja he ajattelivat hänen olevan koomassa. Kun hän heräsi, hän sanoi: "Ajattelin, että olin mennyt." Jumala siunatkoon sinua, veljeni, polvistu vain alas. Hän sanoi: "Ajattelin että olin jo mennyt."

He kysyivät, "Mitä sinä näit, Mose?"

sitten, eivät he maksustakaan olisi saaneet heitä tekemään sitä. Ja sitten te ihmettelette, miksi seurakunta on siinä tilassa missä se on. Se on siksi, että te olette ottaneet suden tai vuohen luonteen sen sijaan, että olisitte pysyneet nöyrinä ja sävyisinä. Ja te sanotte: "Se on minun etuoikeuteni, veli Branham." Minä tiedän, että se on teidän etuoikeutenne. "Kampaajat leikkaavat hiuksia. Ja niin kauan kuin kampaajat leikkaavat hiuksia, eikä se ole minun etuoikeuteni?" Kyllä, se on teidän amerikkalainen etuoikeutenne. Mutta oletteko halukas luopumaan siitä, ollaksenne karitsa? Oletteko halukas alistamaan itsenne?

⁴⁶ Ja te naiset, ei pitkäkkään aikaa sitten, jos te olisitte kävelleet kadulla... On naurettavaa katsella, millä tavalla naiset pukeutuvat tänään. Enkä minä puhu presbyteereistä tai metodisteista, minä puhun teistä pyhyteen uskovista naisista. Kun kulkee kadulla, niin se on...

⁴⁷ Minulla on pieni risti riippumassa autoni etuosassa, ja joku sanoi minulle: "Billy, tiedätkö että se on katolisuuden vertauskuva?"

⁴⁸ Minä sanoin: "Milloin katoliset saivat etuoikeuden ristiin?" Eivät koskaan! Se ei ole katolisen uskon vertauskuva; se on kristillisen uskon vertauskuva. Katolisella uskolla on jonkun kuolleen pyhän pieni kuvapatsas, Marian tai jonkun muun kuolleen henkilön, jota he palvovat. Me emme palvo kuolleita. Me emme palvo Pyhää Ceciliaa ja kaikilla noita eri pyhimyksiä. Se on katolisuutta, joka on korkea spiritismin muoto. Mutta risti esittää Häntä, joka kuoli ja nousi ylös jälleen.

⁴⁹ Ja minä sanoin: "Minä pidän sen siellä, katsoessani kadulle. Kaksikymmentäviisi, tai kolmekymmentä vuotta sitten, kun olin melkein sokea, lupasin Jumalalle, että jos Hän parantaisi silmäni, tulisin katsomaan oikeata asiaa." Ja minä sanoin: "Minne tahansa katsookin, on se niin jumalatonta, naisia puolipukeissaan, alastomia naisia makaamassa pihoilla ja kaikkialla. Minä katson ristiä sen sijaan, että katsoisin sitä, ja muistan, mitä Kristus teki puolestani, ja käännän pääni niille asioille, jotka ovat perkeleestä." Halleluja!

⁵⁰ Ja älkää sanoko että ne olisivat presbyteerejä, katolisia, ne ovat helluntailaisia! Aamen. Te sanotte: "Minulla on oikeus, veli Branham." Se on totta, mutta jos olisit karitsa, luopuisit oikeuksistasi. Ja kun alatte toimia sillä tavalla, silloin Pyhä Henki, tuo lempeä Kyyhkynen, on heti lentävä pois. Hän ei halua olla häväisty kanssanne. Ei, ei. Älkää koskaan

ajatelko, että toimisitte sillä tavalla ja pitäisitte Pyhän Hengen. Te ette voi tehdä sitä! Raamattu sanoo niin. Teidän täytyy menettää... “Mutta”, sanotaan, “muutkin naiset tekevät niin.”

⁵¹ Ja te miehet, kehnnot, pienet, selkärangattomat, akkamaiset, te, jotka annatte vaimonne tehdä jotakin sen kaltaista, se osoittaa, mitä te olette. Siksi teillä ei ole Pyhää Henkeä, niin kuin te väitätte teillä olevan, sillä silloin teillä olisi itsessänne tarpeeksi jotakin saamaan hänet toimimaan niin kuin hieno nainen, ainakin niin kauan kuin hän asuu kanssanne. Aamen. Se kuulostaa vanhanaikaiselta, leikkaavalta. Mutta sitä seurakunta tarvitsee tänään, vanhanaikaisuutta, Pyhän Hengen pesua ja kuivumaan ripustamista, ja Pyhällä Hengellä silytystä. Varmasti.

⁵² Mihin tilaan maailma onkaan joutunut! Kuinka he menevätkään kaduille ja mitä he tekevät! Kuinka te tuijotattekaan televisiota keskiviikkoiltana, ettekä halua mennä kirkkoon! Kuinka te... Maastahan ei löydy yhtään lasta, joka ei tietäisi siitä kuka David Crockett on. Ja tuo likainen valhe, kun sanotaan, että hän tappoi karhun kolmevuotiaana, ja te tiedätte, että se on valhe, mutta te annatte täyttää lastenne päät sillä. Eikä edes yksi sadasta heistä tiedä mitään Jeesuksesta Kristuksesta. Se johtuu siitä, että tämä maailma on tullut niin saastuneeksi. Tämä kansakunta, se on niin naurettavan kaukana Jumalasta ja on hyljännyt Pyhän Hengen.

⁵³ “Oh”, te sanotte, “minä menen kirkkoon ja huudan.” Sen te voitte tehdä. Mutta ennen kuin tuo lauhkea Jumalan Karitsa asettuu sydämeenne asumaan ja saa teidät puhdistamaan elämänne ja toimimaan kuin erilainen henkilö, ei siitä ole teille mitään hyötyä jäljitellä kristillisyyttä. Teillä täytyy olla se Aamen.

⁵⁴ Menin erääseen taloon tässä äskettäin, vieraillakseni erään sairaan miehen luona, ja talon rouva oli istumassa siellä. Ja pikku Oswald tuli sisälle, hattu kallellaan päässään ja sanoi: “Äiti, onko päivällinen valmis?”

⁵⁵ Hän sanoi: “Kultaseni, “Meillä ei ole ollut aikaa tänä aamuna valmistaa päivällistä.” Hän sanoi: “Minä valmistan sinulle voileivän, ja siellä on joitakin appelsiineja.”

⁵⁶ Poika käveli sinne ja otti appelsiinin, katsoi sitä, puraisi sitä, ja heitti sen seinää vasten niin lujaa kuin voi, niin että mehu juoksi alas, ja sanoi:

kokonaan, tänä aamuna. Haluan olla Hänen kaltaisensa. En välitä ovatko ne oikeuksia tai eivät: minulla ei ole mitään oikeuksia. Minulla on vain yksi oikeus, tulla Hänen tykönsä. Hän pitää huolen lopusta.”

¹³⁶ Onko täällä syntistä, joka ei koskaan kertaakaan ole tunnustanut Kristusta, ei ole koskaan pelastunut ja haluaisi olla muistettu tässä rukouksessa tänä aamuna, haluaisitko kohottaa kätesi, syntinen ystävä? Jumala siunatkoon sinua. Kohottaisiko kukaan toinen kättään ja sanoisi: “Muista minua, veli Branham. Minä en ole kristitty, enkä tiedä milloin minun on mentävä kohtaamaan Jumalaa. Haluan olla muistettu rukouksessa juuri nyt, kun lopetat.” Tahtoisitko kohottaa kätesi, että minä rukoilisin puolestasi? Hän näkee. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, herra. Joku muu vielä: “Minä haluaisin olla, minä haluaisin...”

¹³⁷ Kuinka moni täällä on luopio? “Oi”, te sanotte, “sitä minä en myöntäisi, veli Branham.” Mutta kuulehan, jos tuo sävyisyyden Kyyhkynen on mennyt pois tyköäsi. veli, silloin jokin on vialla. Jotakin on väärin, kun ette voi sietää toinen toistanne. Kun ette voi antaa anteeksi jokaiselle henkilölle sydämenne syvyyksistä, ei väliä sillä, mitä he ovat tehneet, tai mitä he ovat sanoneet, jos ette voi antaa anteeksi heille sydämenne pohjasta, niin Jeesus sanoi: “Jos te ette sydämenne anna anteeksi jokaiselle hänen rikkomuksiaan, ei myöskään teidän taivaallinen Isänne anna anteeksi teille.”

¹³⁸ Ja mitä jos tässä kuumassa ilmassa, mitä jos Jumala tänään kutsuisi teidät pois? Kun Lähde on avoinna ja seurakunta valmiina, Pyhä Henki on istumassa täällä rakennuksen harjalla, valmiina tulemaan alas ja tulemaan takaisin sydämeenne ja tekemään teistä lempeän ja rauhallisen. “Mitä minun täytyy tehdä, veli Branham?” Vain tulla karitsaksi. Pyhä Henki haluaa tulla takaisin, kun te olette karitsa. Mutta jos teillä on väärät vaikuttimet, väärät ajatukset, haluatte pitää oman päännne, ettekä halua luopua siitä, silloin Pyhä Henki ei ole koskaan tuleva.

¹³⁹ Ja nyt päämme kumarrettuina, tahtoisiko joku teistä, jotka kohotitte kätenne... Jeesus sanoi: “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään”, Pyhän Johannes 5:24. Jos te nyt haluaisitte tulla alttarille ja polvistua tänne, rukoillaksemme yhdessä, kunnes tuo hellä, rauhallinen tunne, joka teillä

tietäen, että he ovat olleet välinpitämättömiä Jumalaa kohtaan. Ja keritköön Hän pois kaiken välinpitämättömyyden, kaiken maailman ja kaikki maailman asiat. Keritse se kaikki pois tänä aamuna, Herra, niin että me voisimme seistä viileinä ja vaiti Sinun edessäsi, uudestisyntyneinä kristittyinä. Suo se, Herra.

¹³⁴ Minä rakastan Sinua. Haluan mennä, ei väliä sillä, onko ilma kuuma, tai tuntuuko minusta siltä tai ei. Minä haluan mennä. Haluan seistä puolestasi, koska haluan Sinun ajavan asiaani tuona päivänä ja sanovan: “Hän puolusti Minua, nyt Minä tulen puolustamaan häntä.” Oi Jumala, suo se tänään.

¹³⁵ Ja sillä aikaa kun jokainen pää ja jokainen sydän on kumarrettuna, olisiko täällä tänä aamuna joku, joka käsittää, että on yrittänyt tehdä oman päänsä mukaan, on tehnyt asioita, joita ei olisi tullut tehdä, ja tunnet tänä aamuna, että haluaisit Herran keritsevän ne sinulta pois ja haluat sanoa: “Tee minusta todellinen karitsa.” Niin haluaisitko kohottaa kätesi. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli. Sanoisiko vielä joku muu: “Keritse minut. Herra, minä seison, minä olen lammas. Minä en edes avaa suutani. Minä vain haluan Sinun leikkaavan kaiken maailman pois minusta.” Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, poikaseni. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, sisar. “Keritse minut, Herra.” Sisar Gertie... [Pianon soittaja.]

Ja Jumala siunatkoon sinua ja sinua, sisar. “Keritse minut nyt, Herra. Haluan, että kaikki maailman asiat... Haluan seistä puolestasi tänä aamuna. Haluan seistä kerittynä lampaana. Haluan kaikkien maailman asioiden olevan leikatut pois minusta. Haluan, että olen Sinun, ja Sinä minun. Tahdotko vastaanottaa minut, Herra, kun kohotan käteni Sinulle?” Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, minä näen teidän kätenne. Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen siellä takana. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, äiti. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Oikein, olkaa vain rehellisiä. “Minä haluan Jumalan ottavan minusta pois kaiken, mikä ei ole aivan Hänen kaltaistaan, kaikki itsekkäät vaikuttimet, joita minulla on, kaiken välinpitämättömyyden, mitä minulla on. Haluan Hänen keritsevän minut

“Jos siinä on kaikki, mitä teillä on tässä paikassa, niin silloin minä painun ulos”, sillä tavalla.

⁵⁷ Minä ajattelin: “Oi Jumala, hänen tulisi olla minun noin viiden minuutin ajan!” Voi pojat, minä nykäisisin nahan pois häneltä, niin kuin hän ei ole koskaan tiennyt sitä nykäistävän! Mutta he makaavat siellä, säälitään ja hemmotellaan. Mitä hän tarvitsee, on hyvää vanhanaikaista piiskalla nylkemistä. Sitä me tarvitsemme, jälleen joitakin vanhanaikaisia koteja, ja saarnaajia, jotka seisovat saarnatuolin takana ja saarnaavat Totuuden niin kuin Sen tulee olla. Aamen. Se on totta. Oi!

⁵⁸ Pikku Mary lyö jalkaa maahan, nostaa pienen nenänsä ilmaan ja rypistää pieniä ruusunvärisiä huuliaan, ja sitten nenä pystyssä kävelee ulos talosta. Mikä häpeä! Kuinka tottelemattomia lapset ovatkaan! Raamattu sanoi, että he tulisivat olemaan. Kirjoitus sanoo, että he olisivat. Kuinka he toimisivat ja kuinka he tekisivät, ja ne asiat, joita maailmassa tapahtuu tänään, on aika, että he ovat murehduttaneet pois Pyhän Hengen.

⁵⁹ Muutama vuosi sitten. Menen nyt muutaman päivän kuluttua juhlimaan Pyhän Hengen ensimmäistä lankeamista Amerikassa, josta tänä vuonna on viisikymmentä vuotta. Se oli Azusa Streetin kokouksessa, helluntaikokouksessa, Los Angelesissa, missä heillä oli ensimmäinen Pyhän Hengen vuodatuksensa, kun ihmiset tulivat yhteen. Kun Kristus tuli alas noiden ihmisten joukkoon, olivat he niin lempeitä ja niin rauhallisia. He elivät jumalista elämää. He elivät uhrautuvaista elämää. He olivat valmiita antamaan periksi ja he olivat halukkaita olemaan Pyhän Hengen johtamia. He eivät valittaneet siitä, mitä ihmiset sanoivat; jos he sanoivat, että he olivat “vanhanaikaisia”, tai että he olivat “hulluja”, he olivat halukkaita olemaan Pyhän Hengen johtamia.

⁶⁰ Mutta tänään, voi hyvänen aika, käytetään puuterihuiskua ja make-up rasiaa, ja sitten shortsit jalassa mennään ulos kadulle, sehän on häpeällistä! Ja sitten he sanovat että heillä on Pyhä Henki. “Oi”, te sanotte, “mutta minä puhuin kielillä.” Kyllä, ja perkele myös tekee niin. “Oi, minä huusin.” Ja perkele myös tekee niin. Perkele voi jäljitellä mitä tahansa mitä Jumalalla on, paitsi rakkautta, hän ei voi jäljitellä rakkautta. Niin on.

⁶¹ Sitten ennen kuin huomaattekaan, kun te alatte tehdä noita asioita, te alatte laskea tasoa, te alatte tehdä kompromisseja. Ja sitten seurakunnan

keskuuteen alkaa tulla pieniä juoruja ja joku sanoo: "Tiedätkö, pastori on sellainen-ja-sellainen", tai diakoni "se-ja-se." Ja ensimmäiseksi, te kuuntelette sitä! Ja siksi teillä on niin paljon vaikeuksia ja murinaa, koska te alatte kuunnella perkelettä, sen sijaan että kuuntelisitte lempeätä Kyyhkystä, Pyhää Henkeä, Jumalan Kyyhkystä, joka haluaisi johtaa teitä ja opastaa teitä ja rakastaa teitä ja siunata teitä.

⁶² Ensikertaa saadessanne tuollaisen pienen kiukkukohtauksen, lentää tuo Kyyhkynen kohta pois. Oikein. Hän ei voi sietää sitä. Hänen luonteensa on erilainen. Oi, Hän ei voi ollenkaan sietää sitä. Ja sitten te alatte puhua naapuristanne, sitä Hän ei voi sietää, sitä Hän ei hyväksy. Hän yksinkertaisesti lähtee lentoon ja menee pois. Hän ei yksinkertaisesti voi sietää sitä yhtään pidempään. Kyyhkynen on lempeä. Tuo Kyyhkynen on nöyrä, eikä tuo Kyyhkynen voi sietää mitään, ellei sillä ole samankaltaista luonnetta.

⁶³ No niin, Jumala voi tehdä teistä eri luontoisen miehen tai naisen. Jumala voi antaa teille erilaisen luonteen. Ja te sanotte: "Mutta, veli Branham, mitä me voimme tehdä sille?" Tulkaa vain jälleen karitsaksi. On vain kaksi eläintä, jotka koskaan seurusteleivat yhdessä: ne ovat kyyhkynen ja karitsa. Kyyhkynen ei tule minkään muun luo kuin karitsan. Ja jos te olette tulleet vuoheksi, pankaa silloin tuo vanha vuohimainen henki pois itsestänne. Oikein. Jos te olette tulleet joksikin muuksi, pankaa se pois itsestänne, jos olette tulleet juoruilijaksi.

⁶⁴ Tässä kerran, saarnasin niin lujaa kuin voin saarnata eräässä tietyssä kaupungissa, ja siellä oli tuhansia ihmisiä. Annoin alttarikutsun. Ajattelin käsitelleeni koko synnin aluetta, käsitelleeni kaikkea, mitä vain voin ajatella. Tuona iltana, sen jälkeen kun kokous oli ohitse, eräs hyvin terhakka pieni nainen kulki ohitse ja sanoi: "Veli Branham, olen todella iloinen, ettet koskettanut minua tänä iltana."

Minä ajattelin: "Sen täytyy olla todellinen kristitty."

Hän sanoi: "Sinä et koskettanut minua tänä iltana."

⁶⁵ Minä sanoin: "Olen todella iloinen kuullessani sen, hyvä rouva, sinun täytyy olla lähellä Jumalan Valtakuntaa." Ja hän sipsutteli pois.

⁶⁶ Siellä lähellä seisoi eräs toinen rouva. Minä sanoin hänelle: "Sanohan, tunsitko sinä tuota naista?"

"Kyllä."

kuulemme tuon Kyyhkynen, joka siipineen istuu siellä tuossa suuressa Valossa, tulee Se loistamaan kautta koko Iankaikkisuuden, kun, Sinä asut Valossa!

¹³¹ "Kun minun täytyy seistä siellä yksinäni, veljeni on poissa, pastorini on poissa, äitini on poissa, isäni on poissa, lapseni ovat poissa, oi Jumala, mitä minä tulen tekemään silloin, Herra? Mitä tulen tekemään silloin? Ja se voi olla ennen auringon laskua tänä iltana. Mitä minä silloin tulen tekemään? Mitä minä voin tehdä? Oi Kristus, minä tulen seisomaan puolestasi nyt! Minä teen valintani tänään. Minä panen pois kaikki puhumiseni toisista ihmisistä, kaikki kiukkuni. Kaikki erimielisyyteni. Annan pois kaiken. Keritse minut, Herra, ota kaikki, mitä minulla on. Vain ota minut, Herra. Haluan seistä Sinun paikallasi. Haluan olla keritty. Haluan kaiken itsekkyyden, kaiken ylpeyden, kaiken välinpitämättömyyden, yksinkertaisesti kaiken otettavan pois minusta. Sitten haluan seistä puolestasi, kerittynä karitsana, halukkaana luopumaan kaikista nautinnoista, joita he kutsuvat elämän nautinnoiksi, kaikista tansseista ja kutsuista, kaikista säädyttömistä vaatteista, make-upista, huulipunasta, kynsilakasta ja kaikesta tästä välinpitämättömyydestä, mikä näyttää maailman kaltaiselta. Sinä sanoit: 'Älkää edes toimiko niin kuin maailma. Älkää edes seurustelko maailman kanssa. Tulkaa ulos heidän joukostaan!' Oi Jumala, auta minua. Herra! Keritse minut tänään. Ota minut niin kuin karitsan, niin että olen mykkä, enkä suutani avaa, en sano siitä mitään, vain seison ja tulen kerityksi."

¹³² Oi Jumala, minkä eron se saakaan aikaan! Muistan, kuinka Sinä kerran keritsit minut, otit vaimoni, otit lapseni, otit isäni, otit veljeni, Sinä vain keritsit minut puhtaaksi. Kuitenkin, sydämessäni, tiesin rakastavani Sinua. Kuinka Sinä oletkaan siunannut minua ja kuinka hyvä Sinä oletkaan ollut! Kaikki mitä minä olen; kaikki mitä voisin olla; kaikki mitä koskaan olisin; se olet Sinä, Jumala, se olet Sinä. Minä tunnustan väärintekoni, minä tunnustan kaiken, mitä koskaan olen tehnyt tai ajatellut. Vain keritse minut, Herra, minä haluan olla Sinun karitsasi.

¹³³ Ei vain sitä, Herra, vaan ota jokainen henkilö täällä tänä aamuna, jokainen lammas, ja ne jotka haluaisivat olla lampaista, ja keritse heidät kaikki tänä aamuna, Herra. Pane heidän pienet jalkansa Evankeliumin jalkapuihin. Voikoon Pyhä Henki johtaa heidät parannukseen juuri nyt,

¹²⁵ Hän sanoi: “En.” Hän muisti kertoneensa joitakin asioita, jotka olivat vähän hämääriä ja sanoi, ettei hän aina ollut aivan tarkalleen totuudenmukainen.

¹²⁶ Ääni sanoi: “Utitko koskaan mitään, mikä ei kuulunut sinulle, rahaa, tai mitään muuta, mikä ei kuulunut sinulle?”

¹²⁷ Hän sanoi maan päällä ollessaan ajatelleensa, että hän oli kovasti hyvä, mutta nyt hän tunsu itsensä tuomitukseksi. Hän sanoi: “Kyllä, olen ottanut jotakin, mikä ei kuulunut minulle.”

Ääni sanoi: “Silloin et ollut täydellinen.” Hän sanoi: “Ei, en ollut täydellinen.”

¹²⁸ Hän sanoi odottaneensa millä hetkellä tahansa kuulevansa jylisevän äänen tulevan tuosta suuresta Valosta, missä Kyyhkynen lepäsi: “Tuomittu!” Ja hän sanoi juuri silloin kuulleen takaa. Äänen, mikä oli hellempi minkään äidin ääntä, mitä hän koskaan oli kuullut. Hän sanoi kääntyneensä katsomaan. Ja suloisimmat kasvot, mitä hän koskaan oli nähnyt, suloisemmat kuin minkään äidin kasvot, olivat hänen edessään. Ja sitten Hän sanoi: “Isä, Daniel Curry puolusti Minua maan päällä. On totta, ettei hän ollut täydellinen, mutta hän puolusti Minua. Hän puolusti Minua maan päällä, ja nyt Minä tulen puolustamaan häntä Taivaassa. Ota kaikki hänen syntinsä ja pane ne Minun tililleni.”

¹²⁹ Kuka tulee puolustamaan sinua tuona päivänä, veli, jos murehdat Hänet pois luotasi tänään? En yksinkertaisesti voi enää saarnata. Kumartakaamme päämme.

¹³⁰ Rakas Jumala, rakas kuoleva Karitsa, sävyisä, nöyrä ja alhainen. Linnuilla oli pesänsä ja ketuilla luolansa, mutta Sinulla ei ollut paikkaa, ja kuitenkin, olit itse Kirkkauden Herra! Kun Sinä synnyit, ei heillä ollut mitään vaatteita panna päällesi. Oi Jumala, mitä hyötyä on minulle vaatteistani silloin? Mitä minua hyödyttävät autoni? Mitä hyötyä on minulle mukavasta kodista? Mitä hyötyä siitä on tuona päivänä? Sinä olit ystävällinen; kukaan ei halunnut olla Sinun ystäväsi. Kukaan ei näyttänyt haluavan auttaa Sinua. Sinä sanoit, että tuona päivänä tulisit sanomaan: “Minä olin nälkäinen, ettekä te ruokkineet Minua. Olin alaston, ettekä te vaatettaneet Minua.” Mitä hyötyä meille on kaikesta omaisuudestamme tuona päivänä, Herra? Salli meidän seistä puolestasi, Kaikkivaltias, Kaikkialla läsnä oleva, Kaikki... Oi Jumala, kun me

Minä sanoin: “Hänen täytyy olla todellinen kristitty.”

⁶⁷ Hän sanoi: “On yksi asia, jota et koskettanut tänä iltana, veli Branham, ja se oli juoruaminen. Hän on tämän seudun tunnetuin juoruakka.” Siinä se on teille, siinä se on, näettehän.

⁶⁸ Mutta kun te tulette johonkin noista asioista, ei väliä kosketteleeko saarnaaja sitä saarnastuolissa tai ei, kun te näette nuo maailman lihalliset asiat, niin niin kauan kuin te suvaitsette niitä, te olette poissa Jumalasta, ja Pyhä Henki on pysyvä poissa, Siitä syystä kokoukset eivät ole niin kuin niiden oli tapana olla. Siksi sahanpurupolkua ei ole syntynyt Tabernaakkelissa tänä aamuna. Siitä syystä ei ole suuria telttakokouksia ympäri maaseutua, koska me olemme murehuttaneet pois Jumalan lempeän Kyyhkynen. Oikein. Hän ei halua pysyä kanssamme niin kauan kuin me olemme niin välinpitämättömiä ja niin kauan kuin me juoruilemme ja haluamme pitää oman päämme!

⁶⁹ No niin, haluan teidän panevan merkille, että tuo Karitsa oli äänetön Karitsa. Raamattu sanoo: “Hän ei avannut suutaan. Hän oli mykkä, kuin lammas keritsijänsä edessä.” Hän ei avannut suutaan. Hän ei ollut mies, joka haluaa oikeuksiaan. Ei koskaan. Hän oli halukas menettämään oikeutensa. Hän oli vaitelias Mies.

⁷⁰ Mutta tänään, voi pojat, kuinka me haluamme olla erimieltä! “Antakaa vain jonkin sanoa jotakin minulle, niin pojat, käyn hänen kimppuunsa ja revin hänet palasiksi. Annan tuon vanhan teeskentelijän kuulla kunniansa, kun tapaan hänet! Odottakaa vain, kunnes tapaan tuon naisen! Siunattu olkoon Jumala, Halleluja!” Ahaa! Tuo Kyyhkynen vain lähtee lentoon ja menee pois. Kyllä. Pyhä Henki ei enää ole kanssanne, niin kauan kuin tunnette sillä tavalla. Merkitkää se vain muistikirjaanne, Hän ei tule koskaan tekemään sitä. Pyhä Henki ei pysy siellä, missä on sen kaltainen henki. Sen täytyy olla karitsan henki, sävyisä henki, tai Se ei tule pysymään sen kanssa, siinä kaikki; jos se ei ole sävyisä, nöyrä, Pyhän Hengen johtama. Ja jos jotakin tulee esiin. Se yksinkertaisesti ei edes huomaa sitä, vaan menee vain eteenpäin. Näettekö? Ja sillä hetkellä kun se kääntyy syrjään, tiedättehän, se on se... kun te käännytte syrjään.

⁷¹ Tiedätekö, ensimmäinen synti alkoi erään henkilön syrjään kääntymisestä vain hetkeksi. Tiesittekö sitä? Raamattu sanoo niin. Eeva kääntyi syrjään vain hetkeksi, kuullakseen, mitä Saatanalla oli

sanottavana, ja tämä maalasi kuvan niin kauniiksi hänelle, että hän itse asiassa ajatteli sen olevan Totuuden. Ja Eeva kuunteli häntä.

⁷² Ja ainoa asia, jonka perkele haluaa teidän tekevän, on vain kääntyä syrjään muutamaksi minuutiksi. Hän voi maalata kuvan ja sanoa: “Kuulehan nyt, tiedätkö veli, tiedätkö sisar, jos he olisivat oikean laatuksia ihmisiä, eivät he tekisi tätä. Jos he kerran tekivät tämän, tiedäthän.” Hän voi tehdä sen niin todelliseksi teille, kun se tulee todella totuudeksi. Oikein! Mutta muistakaa, se on perkele!

⁷³ Minä en välitä, kuinka alhaisia he ovat, kuinka syvälle he ovat vaipuneet syntiin, teidän asianne on panna kätenne heidän ympärilleen ja nostaa heidät ylös Jumalan rakkaudella. Missä olitte te, kun perkele... Eikö Jumala nostanut teitä ulos saviliejusta?

⁷⁴ Se on velvollisuutenne, ystäväni. Tämä maailma odottaa kuollakseen hieman rakkautta. Haluan teidän myös panevan merkille tämän pienen eläimen, se oli vaitelias karitsa, koska kun Häntä solvattiin, ei Hän solvannut takaisin. Hän ei solvannut ja nostanut meteliä ja riidellyt ja niin edelleen, Hän ei tehnyt sitä. Kun Häntä soimattiin, ei Hän soimannut takaisin. Hän ei avannut suutaan.

⁷⁵ Mutta antakaapa jonkun tehdä jotakin teille tai minulle, niin me räjähdämme kuin rupisammakot syötyään sopimatonta, paisumme niin kuin jokin vanha hanhi. “Sanon sinulle juuri nyt, että hän astui varpailleni, enkä minä tule enää koskaan menemään takaisin tuohon kirkkoon. En koskaan! Siunattu Jumala! Halleluja! Nasarealaiset ottavat minut vastaan, Pyhyiden Pyhiinvaeltajat, he ottavat minut. Halleluja! Minun ei enää tarvitse tehdä sitä.” Hyvä on. Tuo Kyyhkynen on lähtenyt lentoon.

⁷⁶ “Tiedätkö mitä? Jos tuo vanha tekopyhä käy tuossa kirkossa, niin minä en enää mene uudestaan. Siunattu olkoon Jumala, minä en tule koskaan tekemään sitä!” Kun se asia koskettaa teitä, tuo vanha muriseva susi, silloin Kyyhkynen lähtee lentoon. Oikein. Silloin Pyhä Henki on poissa.

⁷⁷ Sitten te ihmettelette, mikä teillä on vikana. Te ihmettelette, mikä on vikana seurakunnalla. Te ihmettelette, mikä teillä on vikana. Miksi teillä ei ole voittoa niin kuin teillä oli tapana olla? Te olette muuttaneet

¹¹⁹ “Niinpä kun Daniel Curry tuli sinne portille, he sanoivat sisäpuolelta: “Katsokaamme onko sinun nimeäsi täällä.” He katsoivat kaikkialta eivätkä voineet löytää hänen nimeään. He sanoivat: “Ei, täällä ei ole mitään Daniel Curryä.”

¹²⁰ “Oi”, hän sanoi, “varmasti on!” Hän sanoi: “Minä olen evankelista. Olen voittanut sieluja Kristukselle.” Hän sanoi: “Olen yrittänyt tehdä niitä asioita, jotka ovat oikein.”

¹²¹ Portinvartija sanoi: “Herra, olen pahoillani, että minun täytyy sanoa se teille, mutta täällä ei ole mitään Daniel Curryä.” Hän sanoi: “Sanonpa mitä voisit tehdä.”

Hän sanoi: “Meillä ei ole mitään oikeutta käsitellä tapaustasi täällä.” Hän sanoi: “Mutta haluatko esittää vetoomuksen tapauksestasi? Sinä voit vedota Valkoisen Valtaistuimen Tuomioon, jos haluat. Mutta täällä meillä ei ole sinulle mitään armoa, koska meillä ei ole nimeäsi täällä. Ei ole mitään laupeutta sinulle.” Sanottiin: “Haluatko valittaa asiastasi?”

Hän sanoi: “Herra, mitä muuta voisin tehdä?”

¹²² Hän sanoi: “Hyvä on, silloin voit mennä Valkoisen Valtaistuimen Tuomiolle ja esittää vetoomuksesi siellä.”

¹²³ Daniel Curry sanoi, että hän tunsikin kulkeneensa avaruuden halki noin puolisen tuntia. Hän sanoi tulleen erääseen paikkaan, jossa alkoi tulla valoisampaa ja valoisampaa ja valoisampaa. Hän sanoi, että mitä pidemmälle hän meni, sitä valoisampaa tuli. Se oli sata, tuhat kertaa kirkkaampaa, kuin mitä aurinko koskaan on paistaessaan. Ja hän sanoi vavisneensa. Ja hän sanoi, että, kun hän tuli tuohon Valoon, hän kuuli äänen sanovan: “Olitko sinä täydellinen maan päällä?” Se tuli tuosta Valosta.

Hän sanoi: “Ei, en ollut täydellinen”, ja alkoi vavista.

Ääni sanoi: “Toimitko aina rehellisesti jokaisen kanssa?”

¹²⁴ Hän sanoi: “En.” Hän sanoi joitakin asioita tulleen mieleensä, joissa hän ei aivan tarkalleen ollut toiminut rehellisesti. Hän sanoi: “Ei, luulen, etten ollut rehellinen.”

Ääni sanoi: “Kerroitko totuuden jokaisessa tapauksessa elämäsi aikana?”

“Billy, rukoile puolestani, minä olen saanut tästä tarpeekseni.” Kun hän näki tuon äidin urhoollisuuden osoituksen.

¹¹² Oi, kun maailma näkee Jumalan rakkauden osoituksen, ja inhimillisen sydämemme urhoollisuuden, niin mikä ero siinä onkaan oleva. Kun me annamme Jumalan Kyyhkysen tulla sydämeemme ja tehdä meistä lempeitä ja sävyisiä.

¹¹³ Siellä tuon pensaikon aukossa me seisoiimme rukoillen tuon pojan puolesta, ja minä johdin hänet Herralle Jeesukselle. Siitä eteenpäin hän oli hyvä, puhdas metsästäjä.

¹¹⁴ Varmasti, hän ajatteli, että hänellä oli oikeus tehdä mitä halusi tehdä. “He ovat minun maallani, ne syövät siellä minun apilaani, jos tahtovat.”

¹¹⁵ Minä sanoin: “Se on totta, mutta on epäinhimillistä tehdä sitä.” Teidän täytyy menettää oikeutenne. Oi Jumala, ole armahtavainen, että me tekisimme niin.

¹¹⁶ Tässä jokin aika sitten, noin sata vuotta sitten, eräs suuri kristitty eli siellä lounais Yhdysvalloissa. Hänen nimensä oli Daniel Curry. Hän oli hieno mies, jumalinen mies, pyhitetty mies, todellinen kristitty, mies, josta jokainen ajatteli niin paljon, hän oli niin mukava henkilö. Ja kertomus jatkuu, että hän kuoli ja meni transsitilaan. Ja hän sanoi, että hän tietenkin meni Taivaaseen, kun hän kuoli. Ja kun hän tuli sinne helmiportille, tuli portinvartija katsomaan ja kysyi: “Kuka sinä olet?”

¹¹⁷ Hän sanoi: “Minä olen evankelista, Daniel Curry, olen voittanut tuhansia sieluja Kristukselle. Haluan tulla sisälle tänä aamuna. Elämäni matka on päättynyt maan päällä, eikä minulla ole mitään paikkaa minne nyt mennä.”

¹¹⁸ Sillä tavalla se on oleva kohdallasi jonakin aamuna, syntinen. Sillä tavalla se on oleva kohdallasi, luopio. Sillä tavalla se on oleva kohdallanne, jotka olette murehduttaneet Pyhän Hengen pois, ettekä enää ole lempeitä ja helliä. Te ette ole itkeneet vuosiin. Te ette ole punastuneet, en tiedä koska viimeksi, ja kaikki vaatimattomuus on mennyt pois teistä. Varmasti. Mutta se on tuleva ovelenne yhtenä näistä aamuista. Ja kun hellä Pyhä Henki tulee ja kolkuttaa, niin miksi ette päästäisi Häntä sisälle?

luonnettanne. Te olette tulleet vuoheksi karitsan sijasta. Teistä on tullut jotakin muuta kuin karitsa.

⁷⁸ Teidän on saatava tuo todella nöyrä Henki. “Johtakoon Pyhä Henki minua minne tahansa. Jumala, minä rakastan jokaista syntistä, ei väliä sillä, missä he ovat.” Kun sen kaltainen tila tulee inhimilliseen sydämeen, teidän sieluunne, niin silloin te tulette näkemään jotakin tapahtuvan.

⁷⁹ Te sanotte: “Mutta veli Branham, eikö ole mitään ratkaisua sille?” Kyllä, tulkaa vain karitsaksi, siinä kaikki. Te sanotte: “Mutta, veli Branham!”

⁸⁰ Tapasin erään nuoren naisen eräänä iltana, Shreveportissa. Billy ja minä menimme erääseen paikkaan syömään voileivät, sen jälkeen kun kokous oli ohitse. Eräs kaunis nuori nainen tuli sinne, nuori tyttö, ehkä kaksikymmentävuotias, tai jotakin sellaista, sievästi pukeutuneena. Hän istui alas. Huomasin hänen katselevan meidän suuntaamme. Minä vain jatkoin syömistä. Muutaman minuutin kuluttua eräs rouva tuli sisälle. Hän sanoi: “Mitä kuuluu?” Puhuin hänen kanssaan. Ja tunnen tuon naisen, hän oli sisar Davis sieltä. Hän ja eräs toinen rouva Life Tabernaakkelista, tunsin heidät hyvin ja hän tuli luoksemme ja puhui kanssani, ja meni edelleen. Sitten tämä vastapäätä istuva nuori nainen sanoi: “Veli Branham, se oli mukava Sanoma tänä iltana.”

⁸¹ Minä sanoin: “Mitä kuuluu, sisar?” Sanoin: “Kiitoksia oikein paljon.” Ja minä kysyin: “Oletko sinä Life Tabernaakkelin jäsen?”

⁸² Hän sanoi: “Kyllä olen.” Hän sanoi: “Tiedätkö, veli Branham, minä olisin voinut laulaa siellä kuorossa, mutta he asettivat rajoituksia sille.” Hän sanoi: “Minulla oli niin ja niin monia vuosia äänen harjoitusta ja kaikkea.” Hän sanoi: “Lauloin yksinlauluja ja lauloin kaikkea muuta. Mutta”, hän sanoi, “en voinut laulaa, koska heillä oli rajoituksena, että kukaan nainen, joka käyttää ehostusta, ei voi laulaa kuorossa.”

Minä sanoin: “Hienoa, ylistys Jumalalle Life Tabernaakkelista!”

⁸³ Hän sanoi: “Mutta, sanon sinulle, veli Branham, minä olen kristitty.”

⁸⁴ Minä sanoin: “Silloin, sisar, mene kotiin ja pese kasvosi, mitä sitten teetkin.” Minä sanoin: “Tarkoitatko sanoa minulle, että annat sen kaltaisen asian kuin noiden aineiden käyttämisen kasvoillasi...”

⁸⁵ Ja minä voin todistaa teille, että se tulee perkeleestä. Voin todistaa teille, että se ei ole mitään... Se tulee alun perin pakanoista. Ja niin kauan kuin te käytätte sitä, on se pakanan merkki. Olen juuri tullut takaisin Afrikasta, ja olen ollut hottentottien luona viidakoissa ja saanut tietää aivan tarkalleen, mistä korvarenkaat ja kaikki nuo asiat tulevat. Kaikki tämä, paljon koruja kiedottuina kaulanne ympärillä ja korvissanne ja kaikki muu, mistä se tulee? Se tulee pakanoilta. Eikä Raamattu halua kristityn olevan pakanan. Ettekä te halua... En sano, että olisitte pakanoita tehdessänne niin, mutta te saatte itsenne näyttämään sellaiselta. Siksi ettei pastorinne kerro teille Totuutta. Raamattu sanoo niin.

⁸⁶ Ja nyt te sanotte: "Veli Branham, uskon, että jos minulla on lyhyet hiukset, minulla on viileämpi olo." Kyllä, mutta jos teillä on pitkät hiukset, on teillä vielä viileämpi olo. Te voitte nostaa sen kaikki pois kaulaltanne ja kiinnittää sen ylös ja tehdä sen oikein.

⁸⁷ Tiedätkö mitä Raamattu sanoo? Että miehellä on oikeus panna pois vaimonsa ja ottaa ero hänestä, jos hän leikkaa hiuksensa. Jos hän leikkaa hiuksensa, osoittaa se, että hän elää uskottomana hänelle. Raamattu sanoo niin, 1. Kor. 12, katsokaa, eikö se olekin oikein. Nainen, joka leikkaa hiuksensa, häpäisee päänsä, joka on hänen aviomiehensä. Ja jos nainen on häpeällinen, tulisi hänestä erota ja hänet tulisi jättää. Oikein. Mutta katsokaahan, pastori ei koskaan kerro teille noita asioita. Ja siksi te teette sillä tavalla kuin teette. Ja mies, Raamattu sanoo...

⁸⁸ Tässä äskettäin joku kirjoitti ja sanoi: "Veli Branham, nämä puserot, joita naisille valmistetaan, on tultu siihen, että voi tuskin löytää enää puseroita, ja sopisiko meidän kristittyjen naisten käyttää näitä teryleeni-tai nylon-kankaita", tai mitä ne sitten ovatkin.

⁸⁹ Minä sanoin: "Kuulehan sisar, on yksi asia. Ainakin yksi asia on totta, ja sinä voit tehdä tämän: jos et voi ostaa puseroa, myyvät he ompelukoneita, ja sinä voit valmistaa sellaisen." Minä sanoin: "Sillä tavalla te juuri ilmaisette itsenne." Millä tavalla te teette ja millä tavalla te toimitte, se osoittaa, mitä sisimmässänne on.

⁹⁰ Se on syy kaikkeen tähän murinaan ja riitelyyn ja panetteluun ja vastapanetteluun ja hälinään seurakunnassa, joka hajottaa seurakunnan. Se osoittaa, että perkele on tullut teihin, ja se osoittaa, että Pyhä Henki

¹⁰⁷ Sillä tavalla se on. Jos me vain katsoisimme ympärillemme, näkisimme me Hänet kantamassa meidän syntejämme. Eikö se saakin teistä tuntumaan pieneltä? Meidän paha, julma sydämemme, vain koska me voimme tehdä sen!

¹⁰⁸ Tässä jokin aika sitten olin metsästävässä. Niin kuin te tiedätte, rakastan metsästämistä. Ja tuolla seudulla oli eräs hyvin paha kaveri, hän oli paha mies. Ja hänellä oli tapana tehdä minusta pilaa, koska en halunnut ampuu naaraspeuraa vasoineen. Minä sanoin: "Se on julmaa." Minä sanoin: "Miksi et ole todellinen, hyvä metsästäjä ja ammu vanhoja pukkeja, vanhoja eläimiä, jotka ovat valmiit kuolemaan, Jumala antoi ne meille, ja anna noiden nuorien äitien ja vasojen olla rauhassa."

¹⁰⁹ Hän sanoi: "Ah, sinä olet pelkurisydäminen saarnaaja." Hän sanoi minulle jatkuvasti sillä tavalla.

¹¹⁰ Minä sanoin: "Kuulehan nyt, jos olisin nälkäinen ja haluaisin yhden noista vasoista, niin uskon että Jumala antaisi minun ottaa sen. Mutta vain ampuu se ilman syytä..."

Ja hän valmisti itselleen jonkinlaisen pillin, johon hän voi puhalttaa, ja joka kuulosti aivan kuin pienen vasan kutsulta. Eräänä päivänä olimme metsällä yhdessä. Sanoin hänelle: "Minä häpeäisin itseäni." Hän tappoi kahdeksan tai kymmenen vasaa kerralla, naaraat ja kaikki, vain ollakseen nokkela ja leikkasi niistä ehkä vain takaosat pois ja jätti loput makaamaan sinne. Minä sanoin: "Sinun ei olisi tullut tehdä sitä." "Ai", hän sanoi, "te saarnaajat olette liian pelkurimaisia!"

¹¹¹ Eräänä päivänä hän seisoi siellä pensaikossa ja otti tämän pillin ja puhalsi, ja se kuulosti aivan kuin pienen vasan itkulta. Ja hänen tehdessään sen, kaunis naaraspeura työnsi päänsä esiin ja tuli ulos piilosta. Saattoi nähdä, kuinka se katseli suurilla ruskeilla silmillään. Se oli säikähtänyt. Se katseli ympärilleen. Metsästäjä kohotti kiväärinsä ampuakseen sen. Ja tuo naaraspeura oli nähnyt metsästäjän. Mutta tiedätkö mitä, tuon vasan huudon vuoksi se ei edes nähnyt tuota asetta. Se etsi katseellaan tuota lasta, joka oli vaikeuksissa. Tiedätkö, se osoitti todellista äitiyttä ja äidin rakkautta, seistessään aseensa edessä, kuollakseen, katsellen tuon aseensa piippua. Tiedätkö, tuo äidin rakkauden osoitus oli niin suuri, että se kosketti häntä, ja hän heitti aseensa maahan! Hän juoksi luokseni ja otti minua kädestä ja sanoi:

niin sitä te saatte. Mutta teidän on annettava pois oikeutenne ja annettava Jumalan Sanan keritä kaikki maailma pois teistä, ottaa kaikki maailman tavat pois, ja teistä tulee uusi luomus Kristuksessa.

¹⁰⁴ Tässä jokin aika sitten, Afrikassa, puhuin erälle vanhalle pyhälle. Hän sanoi: "Veli Branham, minä tiedän sinun uskovan yliluonnolliseen." Minä sanoin: "Tietenkin, veljeni."

¹⁰⁵ Hän sanoi: "Vuosia sitten minulla oli tapana ajatella, että olin joku."

Hän sanoi: "Ajattelin, että olin todella kristitty." Ja hän sanoi: "Sitten siellä ylhäällä kirkossamme... Minun täytyi kiivetä mäen päälle, minne pysäköin pienen autoni." Hän sanoi: "Minun täytyi kiivetä noin kolme tai neljäsataa jaardia ylös mäkeä ja kiertää pensaita ja niin edelleen mennessäni sinne ylös, missä meillä oli rukouskokous." Ja hän sanoi: "Ajattelin todella olevani kristitty. Tunsin koko Raamatun. Tutkin kaiken hepreankielisen tekstin. Opiskelin lausumaan kaikki sanat oikein." Ja hän sanoi: "Kenen tahansa tullessa tyköni, voin tällä tavalla [Veli Branham näpsäyttää sormiaan.] puhua heille Raamatusta. Tiesin mistä puhuin." Hän sanoi: "Eräänä iltana olin menossa ylös kirkkoon. Seurakunnassamme oli ollut paljon ristiriitoja. Siellä oli pieniä puolueita, jotka olivat toisiaan vastaan. Sinähän tiedät, kuinka niitä nousee esiin." Minä sanoin: "Kyllä tiedän."

¹⁰⁶ Hän sanoi: "Kävellessäni ylös mäkeä, tulin äkisti tietoiseksi, että joku seurasi minua." Ja hän sanoi: "Ajattelin, että odottaisin pienen hetken, jotta kuka tahansa se olikin, saavuttaisi minut, ja voisimme keskustella hetken mennessämme sinne ylös." Tiedättekö, on jollakin tavalla hyväksi teidän vain odottaa hetken. Ja hän sanoi: "Kävellessäni ylös mäkeä, tulin sinne ylös. Eräs Mies tuli ylös mäkeä ja hänellä oli selässään taakka, joka oli paljon suurempi kuin tuo Mies." Ja hän sanoi: "Hän läähätti ja puhalteli ja otti hyvin lyhyitä askelia, yrittäen päästä ylös mäkeä. Ja minä sanoin: 'Hyvä mies, voinko auttaa sinua kantamaan tätä taakkaa ylös mäkeä?' Hän sanoi: 'Et, minun täytyy kantaa se.'"
Hän sanoi: "Katsoin Hänen käsiään ja tiesin silloin, että se oli näky. Hänellä oli arvet käsissään." Ja hän sanoi: "Lankesin maahan ja sanoin: 'Herra, kannatko sinä maailman syntejä tuossa säkissä?' Hän sanoi: 'Ei, Minä vain kannan sinun syntesi. Vain auttaakseni sinut ylös mäkeä, niin että sinä voit päästä sinne.'"

on jättänyt teidät. No niin, tiedän, että se polttaa vähän tervaa ulos joistakin teistä, mutta sen tuleekin tehdä se. Sen tulee tehdä se! Sitä varten sanotaan, ei ollaksemme älykkäitä, eikä toimiaksemme nokkelasti; vaan sanoaksemme teille, missä vika on, sillä jonakin päivänä minä olen seisova ja vastaava teistä. Ja juuri se, miten te teette ja millä tavalla te toimitte, se osoittaa, mitä te olette. Jos teillä on tuo vanha äkkipikaisuus, joka purkautuu pienestäkin aiheesta, ja menette ja touhuate täällä ulkona ja arvostelette, tai olette karkea tai muuta sellaista, niin se osoittaa, mistä te tulette.

⁹¹ Ja silloin on vain yksi asia tehtävänä, saada tuo asia ulos sieltä, ja Kyyhkynen on tuleva takaisin sydämeenne. Kun kyyhkynen meni ulos arkista, se pantiin ulos. Mutta se tuli takaisin ja kolkutti siellä pimeällä ovella, kunnes Nooa laski sen sisälle. Pyhä Henki on täällä. Pyhä Henki haluaa tulla sisälle. Siitä syystä Pyhä Henki ei tänään ole mennyt teiltä pois ainiaaksi. Se vain istuu siellä jossakin puun oksalla, valmiina lentämään takaisin ja tulemaan teihin, sisimpäanne, ja antamaan teille rakkauden ja rauhan ja ilon niin kuin teillä oli tapana olla. Varmasti, Hän on valmis tekemään sen. Hän haluaa tehdä sen. Hän kaipaa tehdä sen. Mutta te ette anna Hänen tehdä sitä!

⁹² No niin, minä en puhu teille vieraille. Minä en tiedä, mitä teidän pastorinne... Minä puhun Branham Tabernaakkelille. Minä en puhu teille ihmisille muista kirkkoista. Minä puhun Branham Tabernaakkelille. Se on vikana täällä.

⁹³ Se saa Kyyhkynen lentämään pois. Antaa vain jonkun aloittaa jotakin seurakunnassa, niin ensimmäiseksi: "Oi, onko se niin? Oi, tekikö hän? Ethän sinä sitä voi tarkoittaa?" Juuri silloin Pyhä Henki menee, lentää pois. Se ei yksinkertaisesti voi sietää sen kaltaista henkeä. Kun tuo karitsan luonne jättää teidät, silloin Pyhä Henki on poissa. Niin se on. Ja se on vikana tänään. Siitä syystä ihmiset ovat siinä tilassa missä ovat, koska he antavat väärän hengen tulla sisälle sydämeensä, elämänsä. Se on nyt syy, miksi meillä on...

⁹⁴ Raamattu sanoo, että siitä syystä on niin monia sairaita ja vaivattuja joukossamme, se johtuu sen kaltaisista asioista.. Meidän täytyy olla rauhallisia. Meidän täytyy olla karitsa, niin että Kyyhkynen voi pysyä kanssamme.

⁹⁵ Muistakaa nyt, tuo Kyyhkynen tulee. Sanotaan: “Oi, veli Branham, älä sano, etten minä ole koskaan saanut Pyhää Henkeä. Halleluja! Siellä eräänä iltana, oi, kun Hän tuli sisälle, voin aivan kävellä...” Varmasti, se oli Hän! “Oi, minusta tuntui niin hyvältä, tunsin kuin olisin voinut ottaa jokaisen pienen linnun puusta ja syleillä sitä ja rakastaa sitä. Pahin henkilö, joka koskaan on tehnyt minulle mitään, tunsin kuin olisin voinut panna käteni hänen ympärilleen ja halata häntä. Oi, veli Branham, miltä minusta tuntuikaan!” Varmasti, se oli Pyhä Henki.

⁹⁶ Mutta katsokaahan, syy miksi Hän ei voinut jäädä, te olitte karitsa silloin, mutta kun teistä tuli susi, täytyi Hänen lentää pois. Kyyhkysessä ei ole mitään vikaa; se on teissä, kun te annatte tuon hengen tulla itseenne. “Annoinko minä sen tulla, veli Branham?” Kyllä, kun te aloitte kuunnella tuota juorua, kun te kuuntelitte tuota valhetta, kun te menitte sanomaan: “Mutta minulla myös on oikeus!”

⁹⁷ Teillä ei ole mitään oikeutta! Teidät on ostettu hinnalla, ja tuo hinta oli Jumalan Pojan kallis Veri. Teillä ei ole mitään laillista oikeutta. Halleluja! Ainoa oikeus teillä on tulla Lähteelle, joka on täytetty Immanuelin suonista vedetyllä Verellä, niin että syntiset sen tulvan alle upotettuina kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa. Kyllä vaan. Ainoa oikeus, joka teillä on, on luovuttaa oma tahtonne Jumalalle, ja sitten siitä eteenpäin Jumala tekee johtamisen. Se aiheuttaa niin monia asioita kokouksissa, monia outoja asioita. Pyhä Henki haluaa mennä johonkin paikkaan, ja Pyhä Henki sanoo: “Tämä ei ole oikein. Lopeta kokoukset ja siirry toisaalle.” Ja minä myös lopetan sen, veli, ja siirryn eteenpäin. Se on oikein, koska Jumalan Hengen täytyy johtaa teitä. Ja ainoa tapa olla Jumalan Hengen johtama, on pysyä lauhkeana, eikä tietää niin paljoa.

⁹⁸ Oi, te ajattelette: “Minä tiedän niin paljon.” Kyllä, te saatte aivonne toimimaan, eivätkä ne voi edes toimia itsestään. Te tiedätte kaikki kirjat ja kaikki vastaukset ja kaikki kreikankieliset ja kaikki hepreankieliset sanat, eikä teillä ole mitään sijaa Kyyhkynen asettua. Niin se on. Mutta kun te tiedätte sen kaiken, silloin Kyyhkynen ei voi johtaa, koska te tiedätte liian paljon.

⁹⁹ Karitsa ei väitä tietävänsä mitään. Sillä täytyy olla joku muu johtamassa sitä. Kunnia! Siinä se on. Älkää tietäkö mitään! Aamen.

Ainoa asia, jonka minä tiedän, on, että Jeesus Kristus kuoli pelastaakseen minut.

¹⁰⁰ Kaliforniassa, siellä kulki eräs kaveri kyltti rinnassaan: “Minä olen hullu Kristuksen puolesta”, ja selkäpuolella luki, “Kenen hullu sinä olet?” Niin se on, tulkaa hulluksi maailmalle, niin että voitte olla Pyhän Hengen johtamia, koska Jumalan pojat ja tyttäret ovat Pyhän Hengen johtamia. Roomalaiskirje 8:1, sanotaan: “Sen vuoksi ei nyt ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan jäljessä, vaan Hengen”, älkää vaeltako suden jäljessä, vaan Kyyhkynen. Aamen.

¹⁰¹ Docilla oli tapana laulaa erästä laulua: “Täytä minun tieni joka päivä rakkaudella, kun vaellan Taivaallisen Kyyhkynen kanssa; salli minun kulkea koko ajan laulaen ja hymyillen, täytä tieni joka päivä rakkaudella.” Mikä rauhan päivä se tuleekaan olemaan Branham Tabernaakkelille, tai mille tahansa seurakunnalle, tai mille tahansa yksilölle, kun he menettävät oikeutensa ja tulevat karitsaksi.

“Mistä on kysymys, veli Branham?”

¹⁰² Tulkaa takaisin karitsaksi, tulkaa takaisin lauhkeiksi, tulkaa takaisin siihen, että ette tiedä mitään, tulkaa takaisin ja vain alistakaa itsenne Kristukselle. Älkää yrittäkö, älkää yrittäkö tietää mitään. Vain vaeltakaa sävyisästi, hiljaisesti, nöyrästi, lempeästi, ja Kyyhkynen tulee johtamaan teitä. Mutta milloin tahansa te alatte kuunnella tuota juorua, milloin tahansa teidän kiukkunne nousee, milloin tahansa te alatte ajatella, että teillä on oikeus tehdä tätä ja tehdä tuota, lähtee Kyyhkynen lentoon ja menee pois. Silloin teillä ei enää ole Sitä. Mutta Hän ei ole kovin kaukana teistä tänä aamuna, seurakunta. Hän istuu aivan täällä ulkopuolella rauhan oksalla odottaen teidän luonteenne muuttumista. Aamen.

¹⁰³ Mitä te tarvitsette tänään, on alistaa kaikki oikeutenne, on antaa Jumalan keritä teiltä pois kaikki oikeutenne. Äänien. Voitteko kuvitella jotakin pientä karitsaa, villaa kaikkialla yllään? Se on sen oikeus, kyllä. [Veli Branham matkii läähättävää karitsaa.] Se on palavissaan ja se vain makaa keritsemispöydällä. Se tietää, mikä sille on parasta. Kun te otatte kaikki oikeudet pois siltä ja keritsette sen, niin kuinka viileästi ja kevyesti se juokseekaan. Oi, se on niin onnellinen, että se vain hyppii ympäri ja sillä on hauskaa. Kyllä vaan. Jos te annatte pois oikeutenne,